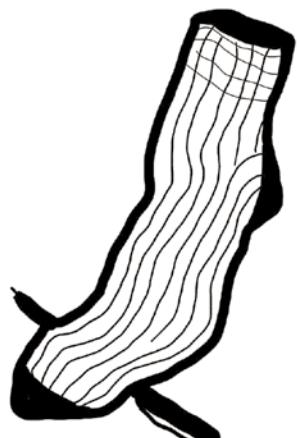
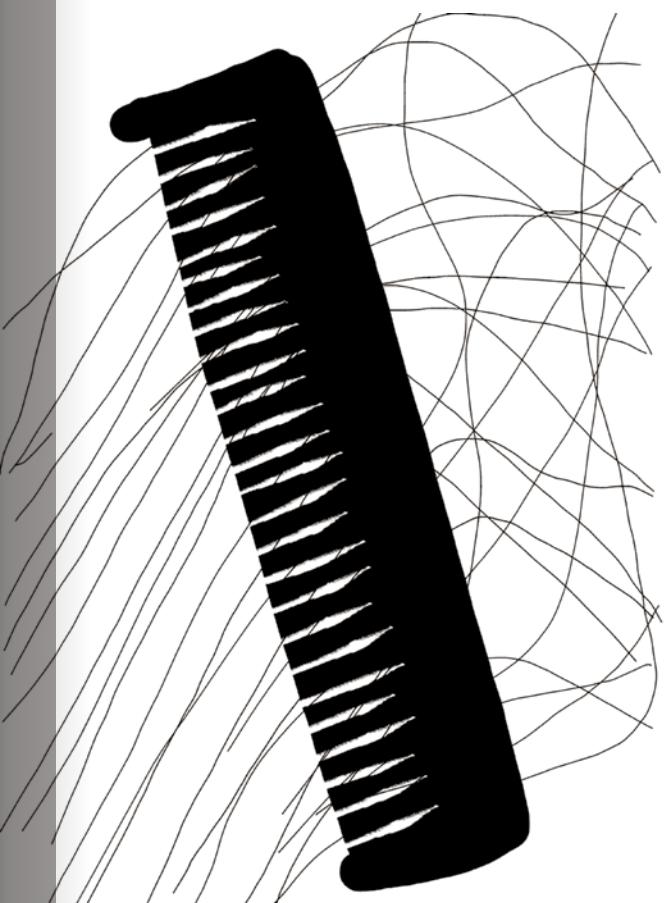
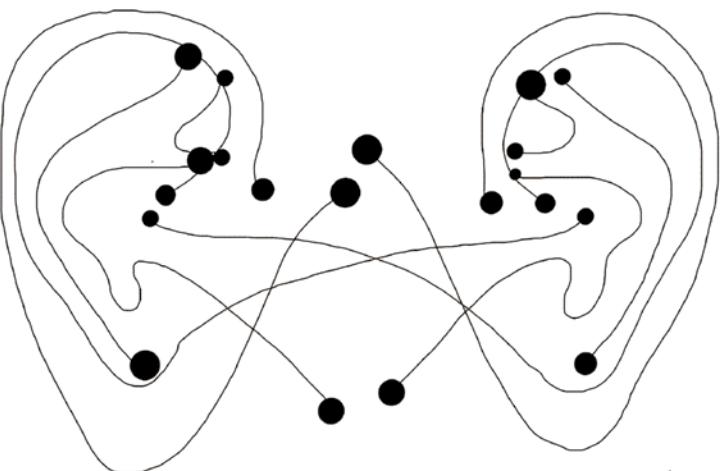
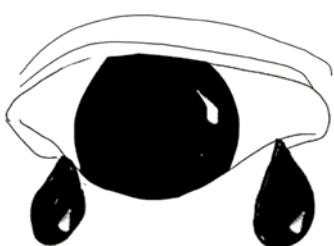
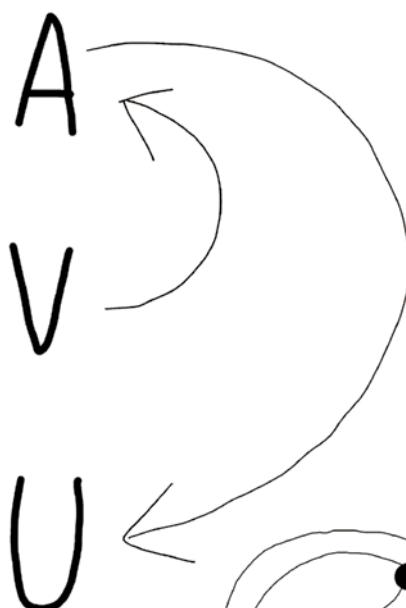
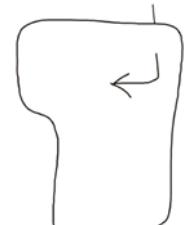

Hobulet

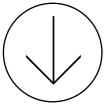
$9 > 7$

Hobulet 9/2019

Měsíčník MČ Praha 7

3 Potkáváme je	Eva Jiřička, umělkyně a lektorka Přístavu 7
4 Aktivní 7	Vše, co byste měli vědět
9 What's up	Výběr zpráv v angličtině a ukrajinském
10 Téma	Jak se AVU otiskla do podoby Sedmičky
14 Rozhovor	S Janem Dörnerem o světle, umění a Alfredu ve dvoře
18 Kulturní přehled	Přehled kulturního dění na Sedmičce
20 Kultura	Pozvánky na zajímavé kulturní akce
22 Info	Přehled užitečných aplikací
24 Archiv	Požár Veletržního paláce
26 Hyde Park	Názory zastupitelů a občanů
28 Zaostřeno	Koncepce sociálního bydlení
29 Stalo se	Co se stalo v létě a nemělo by vám ujít
30 Dětem	Rozhovory na Letní Letné
31 Info	Další praktické informace

Inspirujte Hobulet

Máte tip na článek nebo zajímavou osobnost? Napište nám na email: hobulet@praha7.cz. Za inspiraci předem děkujeme.

Konec jedné cukrárny

Sloupek Jindřicha Šídla
Autor je novinář redakce Seznam.cz.

Na naší holešovické High Street aka Komunardů zavřeli cukrárnu. Jednoho dne na konci jara se na dveřích objevilo upozornění, že se blíží konec... a pak bylo najednou po všem.

Bude to teď něco s čerstvou šťávou, samozřejmě, nic proti tomu, takový je kapitalismus, na prominentním místě zmlsaného hipsterhoodu není lehké uspat, nakonec přímo naproti to už po roce zabalilo exkluzivní řezenítky z rodiny svěřenských fondů, které se snažilo především předstírat, že s rodinou svěřenských fondů nemá nic společného.

Tohle ale nebyla jen tak obyčejná cukrárna. Byla to ÚPLNĚ obyčejná cukrárna, stará škola. Větrníky, věnečky, punčový řez, indiánek, těžká paříž, bez řecí by vám tu udělali kafe turka, což je myslím už jinde v naší městské části zakázáno nebo to minimálně odporuje kodexu cool podniků, scházely se tu starší dámy na dortík a výměnu informací. Nejvíce to připomínalo můj rodný Turnov v roce 1983.

Ceny o polovinu nižší než nahoře na Letné, kvalita, co můžu posoudit, velmi dobrá, příjemná obsluha, která sem tak nějak přesně pasovala.

Samozřejmě, že ledaskoho napadne otázka, proč tolik sentimentu kvůli úplně obyčejnému podniku, jakých člověk vidí spousty.

To je ale právě to. Nevidí. Tahle cukrárna, která snad ani neměla jméno nebo jsem ho aspoň nikdy neslyšel nikoho použít, byla zcela neobvyčejná svou obyčejností. A hlavně, pokud mi náhodou něco neuniklo, ale jsem si skoro jist, že ne, byla tady dole úplně poslední. Mimochodem, zkuste tu teď dětem o víkendu koupit kopečkovou zmrzlinu. 30 let po listopadu?

Nechci zahajovat další kolo debat nad genetifikací téhle čtvrti, proto jsme se sem přece stěhovali, že je to tu pěkné místo, a protože na to přišlo víc lidí a firem, přizpůsobil se tomu i místní byznys a služby. Vývoj nezastavíte.

A protože tu už bydlím nějaký čas, vím taky samozřejmě, kolik třeba starých obyčejných hospod muselo ustoupit fair trade nabídce.

Ale některé pořád ještě zůstávají a vypadá to, že přežijí vše.

Ale cukrárna, naše cukrárna na rohu Komunardů a Dělnické, to má definitivně za sebou. Jaký bude můj život od září, až se děti vrátí z prázdnin a budou mít třeba někdy občas chuť strávit nedělní oběd s otcem, netuším.

Tohle je krize. Ovšem každá krize, jak v každý úspěšný spekulant, je také příležitost. V dolních Holešovicích najdete téměř cokoliv, co potřebujete k životu v takovém čtvrti. Až na tu cukrárnu. Tohle je ta šance. Dorts na neděli, úplně obyčejné v retro stylu s retro cenami a retro obsluhou.

Už se nemůžu dočkat, hlavně prosím větrníky. ●

Jen tak si broukat

Její rodina odjakživa bydlela na Vinohradech, na Sedmičku dorazila jako studentka Akademie výtvarných umění a v roce 2014 zde zakotvila natrvalo. „Je to tady skoro jako na vesnici, pořád potkávám nějaké známé, hlavně díky AVU – bydlí tu spousta umělců,“ říká Eva Jiřička u čaje v jedné sedmičkové cukrárně.

Z naší čtvrti s mírnou nadázkou nevytíhne paty - točí dokumenty a videa o umění pro internetovou platformu Artyčok TV při AVU, ale ze všeho nejradší spolupracuje se seniory. „V roce 2007 jsem začala dojíždět do pečovatelství centra v Kobylisích. Vlastní prarodiče jsem už dlouho neměla a cítila jsem, že mi kontakt s touto generací chybí,“ vypráví Eva.

Když se před dvěma lety v Jankovcově ulici otevřelo nové centrum pro seniory s názvem Přístav 7, nabídla se, že zde jednou týdně povede kurzy kresby. „Snažím se své žáky naučit skutečně se na věci dívat jako dítě, které určitou věc vidí poprvé v životě. Často totiž pracujeme s nějakou jasně danou představou a dost se tak ochuzujeme.“

Nedávno pracovala na projektu pohlednice oblíbeného místa. „Ukázalo se, že lidé si místa idealizují, na ulicích nebyla žádná auta ani popelnice. Pěkně to ilustrovalo pozici umělce a jeho díla, které není přesným odrazem reality, ale toho, jak on vidí svět.“ Občas vyráží do plenérů, třeba malovat zákoutí holešovického přístavu. V hodinách figury zase chodí skicovat jiné seniory, kteří v Přístavu 7 cvičí jogu. „Ta nabídka kurzů je tady tak pestrá, že bych sem nejradší chodila taky. Už se těším, až budu v díchodu,“ směje se Eva, která ve volném čase chodí kreslit se ženami bez domova.

Ačkoliv nepochází z umělecké rodiny, je „v zajetí“ umění od malířky. Začala v lidu, pokračovala na Střední škole uměleckoprůmyslové na Žižkově a pak vystudovala nová média na AVU. Dnes kromě kurzů kresby vede v Přístavu 7 i malou galerii. „Je to opravdu malý prostor, nicméně dost na očich, návštěvníci centra tak mají možnost se byt na malou chvíli potěšit uměním. Momentálně chystáme výstavu prací našich seniorů, kteří do centra chodí třeba jen na přednášku. Hodně z nich totiž doma něco tvoří a možná, že svým dílem podpoří i ostatní,“ říká Eva a dodává: „Umění je tu pro všechny, nezáleží na tom, jestli to člověk studoval, či zda je v tom dobrý. Tvořit či zpívat může opravdu každý, sama si moc ráda broukám.“

Přes všechny aktivity nezapomíná Eva ani na vlastní tvorbu. Společně s umělkyní Mirou Gáberovou pracuje druhým rokem na projektu Sváteční umění - Sváteční umělkyně, v němž se zamýší nad způsoby oslav významných státních svátků. „Na svátek Václava jsme loni uspořádali fotbalový zápas bratrských dvojic. Je fajn, když se sváteční den nějak odliší od typického víkendu,“ apeluje Eva. ●

Text - Klára Janicki
Foto - Matyáš Cigler

Letohradská

I přes dlouhotrvající vážně i nevážně míněné spory o tom, kde vlastně začíná a končí Letná, není možné zpochybnit, že takřka celou tu čtvrt protíná ulice s poetickým názvem Letohradská. Protože se zde podle původního stavebně regulačního plánu z osmdesátých let 19. století měly stavět především (prakticky tehdy předměstské) vilky, resp. letohrádky, měla by se ulice správně nazývat Letohrádká.

Na přelomu předminulého a minulého století existovaly i na Letné desítky větších či menších tvorenánebo dílen. Řada z nich sídlila i v Letohradské a v nejbližším okolí. Ještě v polovině dvacátých let 20. století zde František Hájek provozoval „továrnu na krém a cícidlo“, ve dvoře činžovního domu čp. 371 připravoval lichové nápoje Antonín Stárek. Prakticky malou „průmyslovou zónou“ byl vnitroblok domu čp. 689 - František Soukup zde vyráběl rukavice, jeho jmenovce Polák pak kožené zboží. Asi nejzajímavější zdejší provozovna byla dílna Samuela Pimsensteina, kde se vyráběly „houpací koně s nezlamnými patentovanými houpačkami všech velikostí“. Své sídlo měly v Letohradské desítky živnostníků, předmět činnosti některých z nich byl z dnešního pohledu kuriózní - v čp. 711 vyráběla paní Anna Klenková před první světovou válkou masky, rodina Bedřicha Weila se věnovala produkci svíčkových knotů.

V Letohradské také bylo kam zajít do společnosti: fungovaly zde například lokálky U Jiříčku (čp. 648) nebo U Dlouhých (čp. 759). Věhlasnou kavárnou Standart zde (na rohu s ulicí Ovenceckou) od počátku dvacátých let až do protektorátu provozoval František Boček. Inzeroval ji jako „oblíbené středisko karambolistů Letné a okolí“.

V roce 1894 vystrojila v dolní části ulice školní budova „měšťanské školy pro chlapce v Bubnech“. Ve školním roce 1906/1907 vytvořila zdejší pedagogický sbor šestice pedagogů a katecheta (učitel náboženství).

Dnes je Letohradská považována za velmi příjemnou ulici k životu. V minulosti přinášelo problémy sousedství hřiště fotbalového klubu AC Sparta (zhruba v místech dnešních muzejních areálů), soudě dle zpráv z dobového tisku z roku 1907: „Letohradská ulice. Tato ulice s tak ladným jménem jest v místech, které hraničí s hřištěm sportovního klubu Sparta velice neupravená. Jarní a letní přívaly provály meze obyčejně kolem hřiště a všechnen štrů, hřína a písek valí se po ulicích. Ploty drátěné jsou tam též také strhané, štrů z vysokých hrází sype se dolů a chůzi na chodníku tak znemožňuje. Zajisté pokyn tento postačí a povolení činitelé postarájí se o to, aby i v této ulici zavládly kýzený pořádek a aby ulice ta nedělala hanbu svému jménu. Nyní každodeně cestář musí spadlé kamení, štrů, písek nahoru vyhazovat.“ ●

Rubriku připravuje Stanislav J. Václavovic
Foto - archiv autora

Věděli jste, že...

krabice od pizzy nepatří do tříděného odpadu? Papír, které chceme hodit do modrého kontejneru, nesmí být mastný ani jinak znečištěný, laminovaný či voskovaný (například kelímky od kávy). Nepatří sem ani papír, který nelze již dále recyklovat - roličky od toaletního papíru, papírové kapesníky, obaly od vajíček. Třídící linka si naopak poradí s obálkami s okénkem z fólie nebo s kancelářskými sponkami. ●
→ www.praha7.cz

Advokát radí Bezpečnostní kamery versus soukromí nájemníků

Mám smlouvu na dobu neurčitou v nájemním bytě. Celý dům před časem kupil nový majitel, zvýšil nám nájem, ale pořád platíme na poměry celkem přijatelnou částku. Co mi ale vadí více, je to, že do domu namontoval celkem deset bezpečnostních kamer. Nejen ke vchodu do domu, ale i na chodby jednotlivých patér, takže jsou vidět vchody do bytu, také na dvůr a do sklepa. Záznamy z kamer pak na nás pronajímatel vytahuje s tím, že třeba nedostatečně třídíme odpad, že za námi chodí moc návštěv, které zatěžují dům využíváním výtahu a svícením apod. Nikdo se nás neptal na žádný souhlas s takovým sledováním. Má na to vůbec pronajímatel právo?

Pořizování záznámů bezpečnostními kamery a další nakládání s nimi je zpracování osobních údajů a je regulováno obecným nařízením o ochraně osobních údajů (tzv. GDPR). Každé zpracování osobních údajů by mělo cítit řádu zásad. Předně by mělo být přiměřené účelu, který má naplnit. Typicky takovým účelem je u kamerových systémů ochrana majetku pronajímatele či dalších osob. Dále by zpracování mělo být transparentní. Pronajímatel by tedy například neměl užívat skryté kamery a měl by v prostorách umístit informace o provozu kamerového systému a jeho účelu včetně kontaktu na osobu, která za něj odpovídá. Nakonec je třeba také zajistit právní titul. Typicky zde půjde o právní titul spočívající v ochraně oprávněných zájmů (ochrana majetku) pronajímatele či dalších osob. Zde je ale důležitá podmínka klíčová pro posuzování v konkrétních případech, že totiž zpracování osobních údajů musí převážit nad právem na ochranu soukromí sledovaných osob.

Právě to, co je účelem kamerového sledování, je klíčové pro posouzení oprávněnosti instalace kamerového systému, ale i umístění a nastavení jednotlivých kamer v bytovém domě. Pokud je účelem ochrana majetku, pak využívání kamerových záZNAMŮ ke sledování toho, kdo jak třídí odpad nebo kdo má kolik návštěv, tomuto účelu zjevně neodpovídá a může tak jít o porušení zákona.

Problematické je také použití kamer v různých částech budovy, protože v rámci domu jsou místa s různou mírou ochrany soukromí. U vchodových dveří do domu může být umístění kamery z důvodu ochrany majetku oprávněné, pokud například nelze zajistit bezpečnost jinak - typicky třeba úpravou pravidel zamýkání domu. Naopak monitrování chodeb se vstupy do jednotlivých bytů je rádově větším zásahem do soukromí a může být odůvodnitelné jen velmi obtížně.

Ačkolik každý případ je třeba posuzovat v kontextu, zejména s přihlednutím k bezpečnostní situaci v domě, opakování incidentů, jako jsou vloupání, ničení zařízení domu apod., či k možnosti méně invazivních řešení (např. upravit pravidla zamýkání domu, zavítat se problémových obyvatel), tak lze říci, že ve vašem případě dost pravděpodobně pronajímatel jakožto správce kamerového systému porušuje zákon.

Pokud kamery vadí více nájemníkům, lze jen doporučit, abyste se se svým problémem obrátili na pronajímatele a žádali odstranění či alespoň omezení kamerového sledování. Pokud by vám pronajímatel nevyhověl, je možné obrátit se s podnětem na Úřad pro ochranu osobních údajů, případně se bránit cestou občanskoprávní žaloby, kde se budete domáhat odstranění kamery. ●

Rubriku připravuje Mgr. Jan Vobořil, Ph.D., spolupracující advokát Iuridicum Remedium, z. s. (IuRe).

Trápí vás dluhy nebo exekuce? Máte potíže s bydlením? IuRe nabízí zdarma právní poradu pro seniory. Poradu najeznete na adresu U Výstaviště 3. Objednávejte se na tel.: 776 703 170. www.iure.org

Právní poradna pro obyvatele Prahy 7

Právní rady

Nevíte si rady s nějakou právní otázkou? Přijďte ji bezplatně prokonzultovat do právní poradny, a to ve dnech 11. a 25. září od 15 do 18 hodin v místnosti č. 227. Poradna je určena výhradně pro seniory z Prahy 7 a další potřebné na základě doporučení sociálního odboru.

Mě dětství na Sedmičce

Holešovice a Letná patří nesmazatelně k mému dětství, na které vzpomínám rád. Některé vzpomínky se však pozvolna vytrácejí, stejně jako objekty mého mládí. Dávno pryč je porodnice na Švanici, kde jsem se roku 1956 narodil. Mým prvním domovem byl starý dům na tehdejším Dimitráku, za budovou školy. Průjezd do dvora, malý dvorek, školní hřiště, tzv. turisták, kam jsem chodil ještě jako předškolák bruslit, školka na Zátořech, sem patří mé nejstarší vzpomínky.

Do školy, která měnila jména podle stávajícího režimu stejně jako náměstí, jsem chodil celých devět let, přestože jsem několikrát měnil bydliště. Do dolních Holešovic jsem si zkracoval cestu přes takzvanou prasečí lávku, která se klenula přes odstavné kolejisti souběžně s Argentinskou ulicí. V těch místech se totiž čistily vagony, které doprovádily zvířata na jatka, a linul se tudy velmi specifický odér.

Od druhé třídy jsem bydlel v babičce v Jankovcově ulici, naproti holešovickému přístavu. Tenkrát jsem s kluky z okolí hrál fotbal, případně hokej, přímo na ulici u přístavu. Auto tu projelo jednou za čas. Babička měla domovnictví. V zimě, když napadl sníh, jsme museli už brzo ráno ukližit chodník. Chodila na to kontrola z úřadu, babička jim říkala „šedý mor“.

Ve třetí třídě jsme byli povinně šátkováni na pionýry, činnost ve školních oddílech však byla téměř nulová, až na jednu výjimku. V květnových dnech jsme chodili držet čestnou stráž k pomníčkům padlým ve dnech Pražského povstání. To bylo velmi pozitivní a záslužné, na to se nezapomína. Do 4. třídy jsem už dojížděl z Letné. V novém bydlišti, Veverkově ul. č. 35, jsem poznal další kamarády. Stromovka byla pro mne nového eldorado. V létě samozřejmě kola, v zimě bobování na Kolíkách. Do školy na Dimitráku časem přešli žáci ze zrušených tříd na Zátořech. Tato část Holešovic připomínala minulé století. Tam, kde je dnes nádraží a metro, jsem měl rád kamarádů.

V roce 1971 jsem se stal členem vodáckého oddílu Zlatá kotva Praha, který v Praze 9 existuje dodnes. V té době zde „zakotvila“ spousta skautů ze zrušených oddílů. Klubovnu jsme měli v místnosti bývalého agitačního střediska na Dimitráku vedle hostince U Raka a k dispozici jsme měli také prostory v tzv. Legii malých. Ta už dnes také neexistuje. Už tenkrát jsme chodili na tzv. Starou plavbu opravovat lodě a provádět vodácký výcvik. Podle webových stránek Zlaté kotvy tuto loděnici oddíl využívá dodnes. ●

Vladimír Svoboda
Foto - archiv Stanislava J. Václavovice

Akce Klubu seniorů

U Studánky 15

11. 9. Beseda s harfenistkou Dagmar Platilovou, od 15 hodin
12. 9. Koncert Potmě skupiny Pohodaři, od 14 hodin

Tusarova 42

5. 9. Beseda s hudebním skladatelem Markem Kopelentem, od 15 hodin
12. 9. Koncert - zpěvák a akordeonista Karel Kekeši, od 15 hodin
19. 9. Tajemní netopýři, přednáška s ukázkou živých netopýrů, od 15 hodin
26. 9. Cestovatelský klub - Izrael, od 14 hodin

Vítame všechny seniory, není třeba registrace předem. Vstup pro seniéra i případný doprovod zdarma. Změna programu vyhrazena.

Aktivity pro seniory

Zdravotní cvičení pro seniory se uskuteční od října každě úterý a pátek s PaedDr. M. Štilcem a nově i v pondělí s Marcelou Kašparovou, a to v TJ Sokol Praha 7, U Studánky 2, od 9 do 10 hodin. Registrace proběhne 18. září od 8 do 11 hodin místnosti č. 227 ve 2. patře radnice. Přihlásit se lze pouze na všechny pondělní, úterní nebo páteční termíny. Plavecké kurzy v bazénu na Výstavišti se konají od září do prosince. Rezervace jsou přijímány 16. září od 8 do 11 hodin v místnosti č. 225 ve 2. patře radnice. Rezervovat lze maximálně pět termínů, vstupné 10 Kč se hradí v pokladně bazénu. Termíny (13-14 hodin): 23., 27., 30. 9. / 4., 7., 11., 14., 18., 21., 25. 10. / 1., 4., 8., 11., 15., 18., 22., 25., 29. 11. / 2., 6., 9., 12.

Registrace je možná pouze osobně. Není možné rezervovat více osob najednou. Členové klubu MČ Praha 7 předloží při registraci členskou kartu.

Anglicky i s tabletem ve stáří

Pro seniory starší 60 let s trvalým bydlištěm na Sedmičce je na podzim připravena řada kurzů, které budou probíhat od konce září do začátku prosince. Pokud jste se již účastnili některého z kurzů v minulém cyklu, můžete se přihlásit pouze do vyšší úrovně. Registrace na všechny kurzy se koná v pátek 13. září od 9 do 12 hodin v Přístavu 7, Jankovcova 8b. Jste-li členem Klubu seniorů, přineste s sebou svoji členskou kartu. Registrace je možná pouze osobně. ●

Anglický jazyk

falešní začátečníci – od 9 nebo 10.15 h
mírně pokročilí – od 9.30
nebo 11.30 h
pokročilí – od 10.45 nebo 12 h
vždy v pátek

Německý jazyk

začátečníci – od 12.45 h
falešní začátečníci – od 14 h
vždy v pátek

práce s tabletem

pondělí od 11.30 h / čtvrtky od 9 h
pokročilí – pondělí od 9 nebo 10.15 h

Počítačové kurzy

falešní začátečníci – pondělí od 12.45 h
mírně pokročilí – středy od 8 h,
10.15 h nebo 12.45 h
pokročilí – čtvrtky od 12.30 h,
každý pátek od 8 h

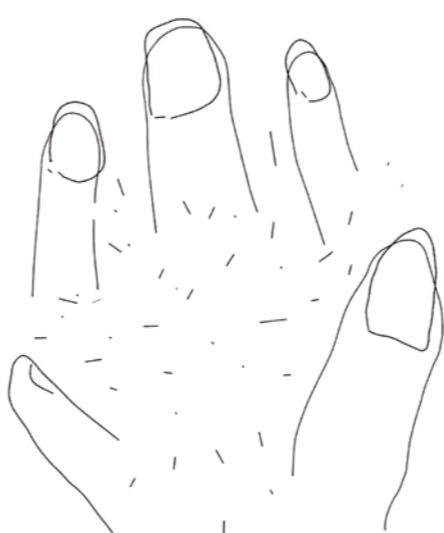
Jednotlivé lekce trvají 60 minut (s výjimkou počítačového kurzu, který má 120 minut) a probíhají v Přístavu 7. Spojení do Přístavu 7: tram 1, 6, 14, 25 – zastávka Maniny nebo bus 156 – zastávka Přístav Holešovice. Tel.: 222 264 846, email: pristav7@elpida.cz.

Hobulet září 2019

AVU je nejstarší umělecká škola v českých zemích a vznikla původně jako kreslířská akademie 10. září 1799 na základě dekretu císaře Františka I. Svoji činnost zahájila následujícího roku prostorách bývalé jezuitské koleje Klementina, a než natrvalo přesídlila do sousedství Stromovky, uplynulo více než sto let (přesně 104 let). V mezičase vystřídala celou řadu adres - načas fungovala v dnešní budově Vysočé školy uměleckoprůmyslové a následně pak v areálu Starého výstaviště (dnes Moderní galerie AVU). Původně mělo sídlo akademie vzniknout na parcele v Rajské zahradě na Žižkově, ale architekt a mecenáš Josef Hlávka, který vymohl reformu školy a později i její zestátnění, toto místo odmítl a prosadil pozemek ve Stromovce. Škola, jejíž výstavba byla dokončena v roce 1903, se zároveň stala první stavbou realizovanou v této části Bubenče.

Text – Natalie Kolláriková
Za spolupráci na přípravě článku autorka děkuje zaměstnancům Vědecko-výzkumného pracoviště AVU, Andree Janderové z archivu AVU a kolegovi Stanislavu J. Václavovicovi.

Ilustrace – Tomáš Vaněk

Po stopách akademie

Kamenická, Keramická, Malířská, Sochařská a Umělecká - kultuře a umění na Sedmičce se dlouhodobě daří, což jasně symbolizují nejen názvy těchto ulic. Je velmi pravděpodobné, že za kulturní rozvoj vděčí naše čtvrt Akademii výtvarných umění v Praze (AVU). Ta si letos připomíná 220 let od svého založení a od října do prosince promění Sedmičku v místo narozeninových oslav. Než ale započnou, pojďme se podívat na pár zajímavostí a skutečností, které jste o akademii možná nevěděli.

Slovutná akademie

Za návrhem budovy stojí architekt Václav Roštlapil (1856–1930), který se jezdil inspirovat na řadu evropských uměleckých škol. Hlavní budova AVU má i svou sestru, tedy spíše svou zmenšeninu. O pár let později totiž Roštlapil využil základní architektonické schéma akademie při stavbě Zemského ústavu choromyslných (dnes Psychiatrická nemocnice Bohnice). V době dokončování stavby akademie působili na škole čtyři pedagogové, dva asistenti a přibližně 80 studentů.

Akademie výtvarných umění je součástí Prahy 7 více než století, a tak tu samozřejmě zanechala své stopy - ať už se stala inspirací pro umělce v motivech jejich obrazů či domovem pro díla sochařů a architektů. AVU ale není jen sněhobílá budova na okraji Stromovky.

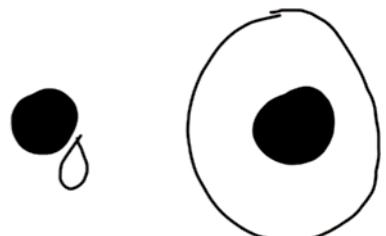
V roce 1924 byla k hlavní budově v jejím sousedství přistavěna Škola architektury, která v současnosti prochází rozsáhlou rekonstrukcí. Dále k AVU patří od roku 1945 prostory již zmíněné Moderní galerie ve Stromovce, kde nyní sídlí grafické a restaurátorské ateliéry. V minulosti zde vznikla například plastika hřebce Arda, který stál modelem sochaři J. V. Myslbekovi jako základ pro památník sv. Václava na Václavském náměstí.

Pod křídla AVU spadá také ateliér přípravného studia v ulici Jana Zajíce 27. Dříve tyto prostory sloužily jako osobní ateliéry pedagogů sochařských oborů. V sedmdesátých letech se staly sídlem mozaikářských a gobelinových dílen. Dnes se této přípravce nefěkne jinak než Zajícová a probíhá zde výuka kresby a modelování pro první ročníky. Léta se tradovalo, že tyto ateliéry vznikly u příležitosti výstavy sochaře Augusta Rodina. Na základě výzkumu AVU byl však tento mýtus vyvrácen: ateliéry vznikly až po roce 1903. Rodin v Praze nicméně v roce 1902 byl a o jeho návštěvu se zasloužil Josef Mařatka (1874–1937), žák J. V. Myslbeka, který u Mistra (Rodina) v Paříži studoval. Ostatně Mařatka měl svůj ateliér také na Sedmičce, a to v ulici Na Výšinách 12.

Umělecký úkryt

Ateliérů se v naší čtvrti nacházela a stále nachází celá řada. V dobách normalizace je vybraným absolventům zajišťoval Svaz

českých výtvarných umělců. Jeden z takových ateliérů bychom našli ve Sládkově 9, kde tvořil malíř, grafik a ilustrátor Josef Jira (1929–2005), jenž byl jedním z účastníků výstavy Expo 58 v Bruselu. V době, kdy se na svahu letenského kopce stěhoval československý pavilon Expo, jiné umělecké dílo dalšího absolventa AVU odtud mizelo - Stalinův pomník postavený dle návrhu sochaře Otakara Švece (1892–1955), záka Josefa Václava Myslbeka a Jana Štursy vyletěl na podzim 1962 do povětrí. Pozadí vzniku památníku připomíná film Monstrum z roku 2017. Ačkoliv socha Stalina asi zůstane nejznámějším dílem Otakara Švece, za zmínku stojí i jeho futuristická bronzová socha jezdce na závodním motocyklu s názvem Motocyklista (Sluneční paprsek), která je nyní ve sbírké Veletržního paláce. Jen pro zajímavost dodejme, že plastika se odlévala ve slévárně Franta Anýž v ulici U Průhonu 40.

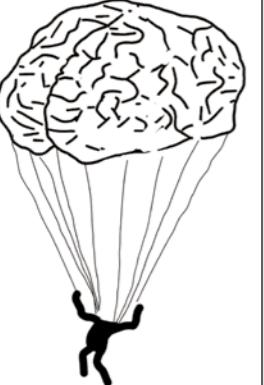
PO STOPÁCH ARCHITEKTŮ

Architektura se stala součástí osnov na AVU již v roce 1842, na škole tak působily významné postavy jako Jan Kotěra, Josef Gočár, Jaroslav Fragner nebo po roce 1990 Emil Přikryl. Sama Sedmička je téměř lexikonem moderních architektonických stylů. Najdeme zde více než tři sta významných staveb například od těchto autorů: Kamil Rošek (1886–1945) – student architektury u J. Kotěry, architektonicky se podílel na staré budově Ministerstva vnitra Nad Stolou 3 a o pár kroků dále je jeho dílem i dům v Čechově ulici 29.

Jaroslav Gruber (1905–1959) – Gočárový žák, navrhl nájemní domy v Ovencecké ulici 23, 25, 27, 35 a 37 a v Haškově ulici 1, 3, 5 a 7.

Eugen Rosenberg (1907–1990) – autor dvou funkcionalistických domů v Antonínské (421 a 422), dále domů na Milady Horákové 56, v Letohradské 52, v Schnirchově 29, na Ortenově náměstí 9–10 a U Průhonu 16. Svůj ateliér měl ve Veverkově ulici.

Ale zpět na akademii. Právě v jejich útrobách našli někteří profesori i svůj ateliér. Jedním z nich byl Vojtěch Hynais (1854–1925), který na škole působil přes třicet let a jehož malířské štafle v současnosti slouží jako nástěnka ve vestibulu školy. Další z užívatele školního ateliéru byl i malíř Max Švabinský (1873–1962), který jej dostal zdarma k doživotnímu užívání. Oba také působili jako rektori AVU.

Školy ve škole

AVU byla od svého vzniku pouze malířskou školou. První sochařská škola zde vznikla v roce 1896 pod vedením J. V. Myslbeka (1848–1922), jenž byl později několikrát zvolen rektorem celé akademie. K nejvýznamnějším absolventům této speciálky patřil Myslbekův žák Jan Štursa (1880–1925), který se po Myslbkově smrti ujal vedení ateliéru. Jedno z jeho děl – sousíď Práce a Humanita můžeme obdivovat v úpatí Hlávkova mostu. I Štursa se později stal rektorem AVU a s akademii spojil i neštastný konec svého života, když se v dubnu 1925 u porcelánového umyvadla ve školní pracovně smrtelně postřelil do spánku. Po rekonstrukci budovy bylo umyvadlo odstraněno a dnes v této prostoraci sídlí studijní oddělení. Na akademii Štursa odchoval celou generaci sochařů, kteří jsou označováni jako Štursova škola.

Rádu sochařských děl najdeme samozřejmě i na Sedmičce. Za zmínku stojí například Sedící žena od Jana Kodeta (1910–1974), která byla na Letnou přesunuta v sedmdesátých letech z Vojanových sadů, či zrestaurovaná betonová plastika s totožným názvem od sochaře Petra Šturmy (1930–1995), kterou naleznete ve Stromovce. Zapomenut bychom neměli ani na sochu Hokejisty od Zdeňka Němečka (1931–1989), která od roku 1985 zdobí vchod zimního stadionu na Výstavišti a byla sem umístěna na počest hokejového šampionátu v roce 1972, který zde československým týmem vyhrál po tříadvacetileté pauze.

STOPY REKTORŮ

Jan Kotěra (1871–1923) navrhl v ulici U Akademie Školu architektury, je také autorem Suchardovy vily ve Slavíkově ulici v nedaleké části Bubenče.

Josef Gočár (1880–1945), Kotěrov žák, který budovu Školy architektury dokončil. Navrhl také činžovní rohový dům u Hlávkova mostu v ulici Bubenská 3 a činžovní dům v Heřmanově ulici 9.

Vratislav Nechleba (1885–1965) byl rektorem celkem čtyřkrát a žil v Kamenické 39.

Jaroslav Fragner (1898–1967) stojí například za architektonickým pojedím planetária.

Co maluji, to miluji

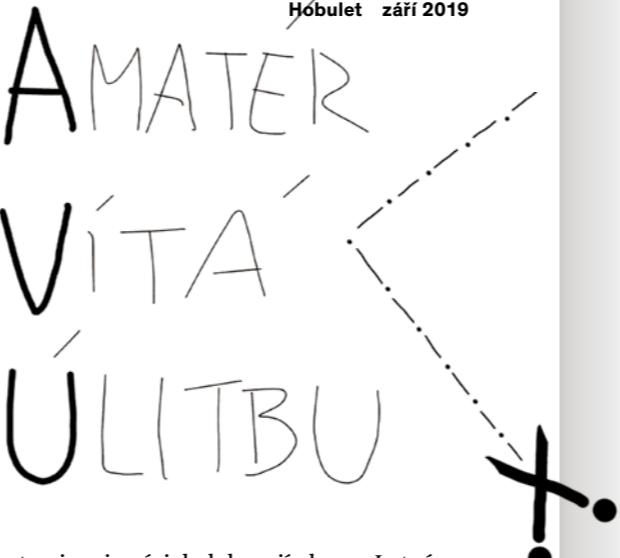
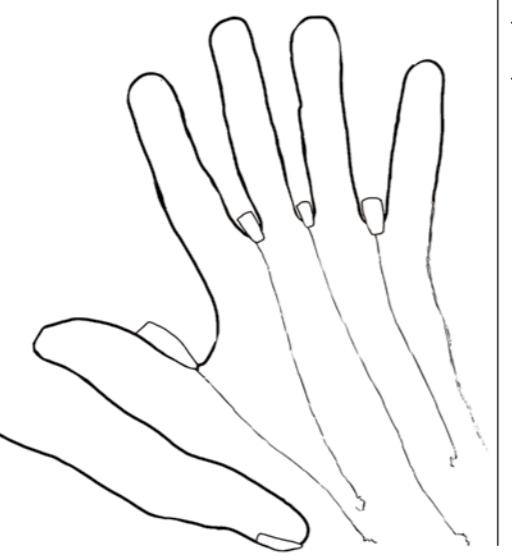
Sportovní tematika se samozřejmě promítla i na malířská plátna. Letná a fotbal patří již více než sto let nerozlučné k sobě, což dokládají obrazy jako Fotbal (1901–1902) od malíře a fanouška Slavie Miloše Jiřánka (1875–1911), který ve svém díle několikrát zachytí právě fotbalové zápasy na Letenské pláni. Podobným fotbalovým nadšencem byl i profesor AVU Jan Preisler (1872–1918), který se prý právě kvůli fotbalu na Letnou přestěhoval. Část umělců, pro něž byl sport uměleckou inspirací, se mu ve volném čase také oddávala. Například profesor AVU Jiří Načeradský (1939–2014), který často maloval běžeče, cyklisty a krasobruslaře, za studií rád běhával ve Stromovce s malířem Jiřím Sopkem (1942), pozdějším rektorem AVU.

V osmdesátých letech 20. století se kolem sochaře malíře Jiřího Sozanského (1946) vytvořilo sdružení výtvarníků a přátel boxu s názvem Box art. Spojení sportu a umění však na půdě akademie začalo klíčit ještě o několik desítek let dříve. Někteří absolventi spolu s filmaři založili v roce 1962 recesistický klub s názvem Paleta vlasti, který byl původně amatérským hokejovým týmem. Následně organizovali divadelní představení, automobilové rallye, kostýmní plásy na ledě a jiné výloženiny. Kupříkladu během jednoho z happeningů s názvem Snídaně v trávě si nechali letadlem shodit obložené housky. Jedním z členů klubu byl i sochař a profesor AVU Hugo Demartini (1931–2010), který žil na Sedmičce a vytvořil také jižní bránu zahrady Trojského zámku.

Akademie se otiskla i do podoby trojské zoologické zahrady. Konkrétně do pavilonu Indonéského džungle, kde je instalováno 19 výtvarně pojatých umělých stromů a nespouštěcí lián. Za dílem stojí tři absolventi akademie – Lukáš Rittstein (1973), Barbora Šlapetová (1973) a Michal Gabriel (1960), který je také autorem reliéfu dvou obličejů zdobících vrata Veletržního paláce.

Pár kroků do práce

Na Sedmičce našlo mnoho umělců i svůj domov. Kupříkladu malíř Antonín Slavíček (1870–1910), který byl v nevelkých třiceti letech pověřen vedením krajinářského ateliéru, žil a tvoril v ulici Dobrovského 9 a Letná mu byla

častou inspirací, jak dokazují obrazy Letná v dešti (1902), Ovanecká ulice (1904) či Praha z Letné (1908). A nebyl jediný.

Ilustrátor Vladimír Fuka (1927–1977) namaloval ve spolupráci s dalšími umělci obrazy Provazochodci na Letné (1951) či Na Letenské pláni (1952). Ve svém bytě na Letenském náměstí pak v 50. letech s přáteli pracoval na svém výtvarném deníku, v němž pomocně vytvářelky, skic nebo kreseb zachycoval atmosféru doby. Torzo této záznamů pod názvem Deník 1952 vyšlo v roce 2010 a získalo nominaci na cenu Magnesia Litera. Dalšími obrazy z našich ulic jsou například Svačina na Švanici od Karla Postla, Vesnice Bubeneč od Antonína Mánesa či Čtvrtk ve Stromovce od Viktora Barvitia.

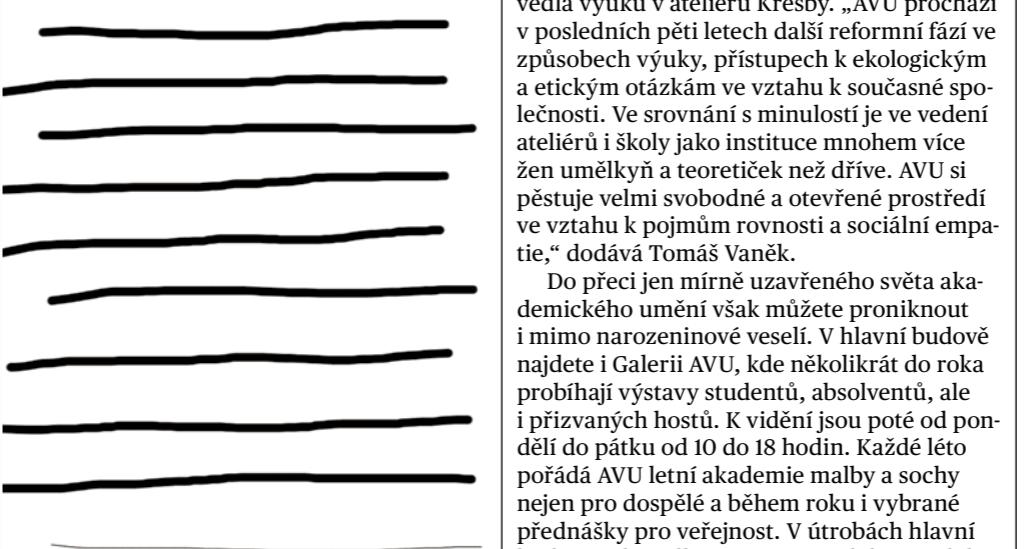
Že tu jmenujeme jen samé muže? Ženám byla totiž studia umění zapovězena. Od začátku dvacátého století směly rádně studovat pouze na lékařské a filozofické fakultě. Akademie se ženám otevřela až po vzniku československé republiky, podobně jako nedaleká právnická fakulta. Jednou z prvních absolventek AVU byla malířka a sochařka Vlasta Vostřebalová-Fischerová (1898–1963), která studovala u Vojtěcha Hynaise a Jana Štursy. Ateliér měla v Malířské 9, kde nejen tvorila, ale také několik let žila. Její rané práce z dob studia jsou jak jinak věnovány Letné, Stromovce a Troji.

Bujaré oslavy

Výše zmíněné osobnosti a jejich díla jsou pouhým zlomkem stop, které akademie na Sedmičce zanechala. Mnohem více se dozvítí v knižním průvodci s názvem 220 míst AVU, jejž akademie vydává u příležitosti svých letošních narozenin. Každé z 220 zastavení je v knize doplněno ilustracemi, kterých se ujali současní i bývalí pedagogové, absolventi a studenti školy. Sami studenti mohli i navrhnut místá, jež jsou pro ně ve vztahu ke škole důležitá. Kniha je rozdělena do osmi okruhů a nabízí procházky po architektuře, významných domech, dílech ve veřejném prostoru i vnitřních prostorách AVU. Křest knihy proběhne při slavnostním zahájení oslav 1. října v hlavní budově AVU. Kniha bude následně v prodeji, jak přímo na Akademii, tak i na pultech knihkupectví.

220 let své existence si chce AVU připomenout, jak se na takové výročí patří. Oslavy započnou s novým akademickým rokem v prvním říjnovém týdnu a potrvají až do druhé poloviny prosince. „Události jsou rozloženy do sedmdesáti dnů a vychází nám to na

tři události denně. Jednat se bude o robustnější akce, kam spadá například imatrikulace studentek a studentů prvních ročníků studia na AVU, a dále pak vernisáže výstav připravených k danému výročí, společenské akce či postupně odhalování zajímavých informací z archivu AVU nejen na sociálních sítích,“ prozrazuje současný rektor AVU Tomáš Vaněk. V rámci oslav proběhnou také komentované prohlídky Prahy 7, těšit se můžete i na performance, ples v KC Domovina, tematický večer filmů v Bio Oko, přednášky a mnoho dalšího. Více se o programu oslav dozvíté na internetových stránkách www.avu220.cz.

Na návštěvu do AVU

K dnešnímu dni bránu školy opustilo více než 4300 absolventů. V současné době je na akademii možné studovat intermédia a nová média, malířství, sochařství, grafiku a kresbu, architektonickou tvorbu či restaurování výtvarných uměleckých děl malířských nebo sochařských. Tato rozmanitá nabídka oborů je předeším výsledkem koncepční reformy, o kterou se v devadesátých letech zasloužil bývalý rektor a profesor AVU Milan Knížák a sbor nových pedagogů, do něhož krom jiných patřil i již zmíněný Hugo Demartini, Jiří Načeradský či Jiří Sopko. Vedoucí pedagožkou se v devadesátých letech stala také

SYMBOLY AVU

Minulý rok vyhlásila AVU soutěž na novou vizuální identitu školy, která by jasně vyjadřovala hodnoty a vize, kterými škola žije dnes a které mají přesah do budoucnosti. Vizuál, jež navrhl výtvarně grafické studio 20YY Designers (stejné studio, které již pátým rokem tvorí grafickou podobu Hobuletu), je založen na speciálním fontu – AVU Variable, tedy kompletní sadě znaků abecedy jedné velikosti a jednotného stylu, ježí každé písmeno, číslice i znak obsahuje ve většině méně symbol srdce. Dosavadní znak AVU, který v devadesátých letech navrhl tehdejší rektor Milan Knížák (1940), se skládal ze stylizovaného heraldického českého lva s modrým srdíčkem na končetinách, hlavě a hrudi. Nový font si můžete zdarma stáhnout a sami ho i ve svém počítači používat.

AVU NA PLÁTNĚ

Dokumentární film Restaurátoři na Mostecku (1967) zachycuje restaurátorskou metodu školy profesora Slánského (1900–1980), který ji na AVU založil. Následující rok vznikl film Nejkrásnější věk, režisér a absolvent sochařství Jaroslava Papouška (1929–1995), jehož díl i zasazení do prostředí sochařského ateliéru vychází přímo z jeho studentské zkušenosti. Nový film o akademii ve vztahu k fenoménu talentu by se měl začít natáčet letos na podzim.

SEDMIČKA UMĚLCŮM

Radnice poskytuje od roku 2018 mladým absolventům takzvané startovací ateliéry, které se nacházejí v nejvyšším patře budovy v ulici Františka Křížka 38. Ateliéry nesou v názvě jména malířů a pedagožky Šárky Trčkové (1965–2015), která zde sama tvorila. Další ateliéry se nacházejí v Pražské tržnici v halách č. 14 a 18, kde tvorí například Jan Kaláb (1978). S absolventy, studenty i odbornými asistenty AVU rádi spolupracujeme také prostřednictvím časopisu Hobulet. V minulosti mu výtiskl svůj rukopis například Ondřej Basík (1983), Josef Bolf (1971), Svetlana Fialová (1985), David Böhm (1982), Jiří Franta (1978), Eva Koťátková (1953), Jiří Kovanda (1953), Marek Meduna (1973) aj. Ostatně tento text o akademii ilustroval sám rektor Tomáš Vaněk (1966).

CO JE PRO MĚ AVU?

„Dnes je samozřejmě chápání výtvarného umění, koncept výuky a zejména používané techniky a technologie zcela odlišné od dob slavných mohyňáků Hynaise a Myslbeka. Ale jedno zůstává společné, úsilí vytvořit co nejlepší podmínky k rozvoji talentovaných zájemců o umění. Letmé listování almanachy a registru nám nemilosrdně připomene, že se jenom tak deset umělců za generaci s odstupem času na umělecké scéně opravdu obstojí a dnes něco znamenají, ale i ti ostatní učitelé a absolventi přispěli nepomínilně k rozvoji pestřého a různorodého světa umění a k humanizaci a kultivaci společnosti. A snad akademie čestně dosáhla své role i po zásadní reformě v roce 1990 a ovlivnila i atmosféru čtvrti, ve které již po léta na Bubenečském Montmartru působí, říká historik umění Jiří T. Kotálik, bývalý rektor AVU, který v čele akademie zasedl dokonce třikrát a působí zde již téměř čtyřicet let.“

„Při slově AVU se mi vybaví ženský charakter daného slova, vždy je to ta AVU, ta alma mater, ta škola, ta instituce, ta budova, ta výuka, ta věle, ta empatie, ta chuť, ta držost, ta síla,“ zdůrazňuje současný rektor Tomáš Vaněk.

„Na AVU jsem poprvé vstoupil ještě jako středoškolák podíval se na klauzury. První a nejsilnější dojem byla vůně v hlavní budově. Do té jsem se zamíval a věděl, že chci na tu školu chodit. Neomrzela mě za celou dobu studia a fascinuje mě i ted, když na AVU dokončuju doktorandský program. Možná by se měl otevřít nový ateliér zaměřený jen na vůně.“ vzpomíná umělec David Böhm, který od června 2015 připravuje v Hobuletu stránku pro děti.

Více o akademii a programu oslav zde: www.avu.cz, www.avu220.cz

Před čtrnácti lety začal spolupracovat s divadlem Alfred ve dvoře a prakticky jej už neopustil. Jan Dörner se postupem času stal z osvětlovače scénografem, hudebníkem, hercem a především jedním z kolektivu tvůrců souborů Handa Gote a Wariot Ideal, které spoluutvářejí novou vizi divadla Alfred ve dvoře.

Text – Natalie Kolláriková Foto – Matyáš Cigler

Umělci by měli být řemeslníci

Máte rád tmu?

Mám. Živím se i jako osvětlovač, takže tmu mám hodně rád. Teprve ze tmy se dá vytvořit nějaká světlá nálada, která k divadlu patří. Bez tmy to nejde, tma je základ světla.

Jak jste se ke světlům dostal?

Když jsem byl mladší, tak některí moji vrstevníci studovali taneční školy. Když měli vystoupení, potřebovali někoho, kdo jim to bude svítit, a tak řekl mně. Věděli, že už s tím mám nějakou zkušenosť. Občas jsem totiž svítil v ochotnickém divadle, kde je můj tatínek ředitel. Než jsem nastoupil ke světlům do Státní opery, pár let jsem studoval a pracoval ve filmových ateliérech na Barrandově u výroby filmových dekorací. Postupem času jsem se dostal k větším projektům. Nyní svítím tanec, balet i operu. Ale hlavně jsem zakotvil u dvou divadelních skupin - Wariot Ideal a Handa Gote, které vytvářejí netradiční divadelní tvary a podobně pracují i se světlem.

Máte svůj vlastní světelny rukopis?

To úplně nevím, to by asi musel říct někdo jiný. Já si myslím, že ne. Spíš mám filozofii, jak to svítit. Přemýšlím o tom, aby to korespondovalo s představením. Snažím se neopakovat, ale to samozřejmě není možné. Jsou nějaké fyzikální zákony, které osvětlovače omezují, ale snažím se, aby to bylo pokaždé jiné a bavilo mě to. Občas si dívám rád nějaké překážky nebo úkol. Neznamená to, že bych ho musel splnit, ale pomůže mi, osvobodí mě. Když se zúží manévrovací prostor, tak je to podobné, jako když voda teče úzkým korytem. Najdu novou cestu, a může z toho vzniknout více lepších věcí.

Když se řekne osvětlovač, lidé si asi představí chlápka v modré pláště s baterkou, schovaného v kabíně, kde tahá za páky, a na jevišti se jako zázrakem rozsvěcují světla... To je taková představa z padesátých let. Samozřejmě v té době nebylo tolik technických

možností, spousta věcí jinak ani nešla udělat, ale například scénograf Josef Svoboda v té době vymyslel nový typ světlotemu, který se jmenuje nízkovoltová rampa, ale po celém světě se jí neřekne jinak než svoboda. Je hezké, že osvětlovači na druhém konci planety znají slovo svoboda, byť nevěděli, že v našem jazyce to znamená i ještě něco jiného. V dnešní době se naši profesi vzletně říká light design, tedy světelny design. Před dvaceti lety bylo v divadelním programu napsáno: světla řídil. To je mi vlastně sympatické. Já to označení light design nemám rád, raději říkám osvětlovač. Nicméně je pravda, že light designér není jenom ten, kdo tahá za páky, ale je i výtvarník.

Je světlo v divadle důležité?

U činohermího představení, kde si tři herci povídají v jednom pokoji, na light design není někdo zvědavý. Diváci chtějí vidět herce, a protože se tam hodně mluví, je potřeba jim vidět na pusu. Je dokázané, že když někomu vidíte na pusu, tak mu lépe rozumíte, než když ho jenom slyšíte. Když jsem pracoval v Divadle v Dlouhé, tak měl pan Táborský přání, aby i on viděl svému kolegovi do očí, protože prý nemůže hrát dobře s někým, komu do nich nevidí. Vnímání světla jako důležité složky představení se k nám ale dostalo přes taneční divadlo, kde je mnohem důležitější tělo a pohyb a se světlem se tam dá zvláštně pracovat. Světlo se vlastně stává scénografií. Když se použijí různé úhly světelného paprsku, tak se dá tanec zvýraznit, je možné dokonce zlepšit výkon tanečníka. Světlo jej může dramaticky podtrhnout a i zkrásnit. Já říkám, že světlem se dá malovat.

Poznáte špatně nasvícené představení?

Někdy můžu být na vázkách, jestli to takhle bylo správně, nebo se něco pokazilo, což se samozřejmě stává, je to živá práce a chyby se dějí. Ale na první pohled poznám, když někdo něco odfláknul. Myslím si ale, že diváci to nepoznají. Spíš podvědomě vnímají, jestli

se jim to líbí, nebo ne. Divák si totiž ani nemusí všimnout, že se tam stala nějaká světlá změna, ale povědomě mu ta informace prošla hlavou. Ale není to tak, že by divák seděl a říkal si, ted' to byla pěkná světlá změna. Takhle v divadle nikdo kromě osvětlovačů nepřemýšlí. Alespoň myslím.

Co je noční můra osvětlovače?

To je různé. Třeba že během představení usne. To se někdy může stát, že začne klímat u čtyřhodinového Wagnera a prošívne světlou změnu. Nebo že mu někdo kopne do reflektoru a on se to nedozví. To pak světlo může svítit třeba do opory, což bude v lepším případě jen nehezké, v tom horším může začít i hořet. Já mám občas sny, že mi něco nefunguje a nedá se s tím nic dělat. Když totiž pracujete se starými technologiemi, tak se často něco pokazí, s tím se musí počítat. Každé místo na jevišti mám pro jistotu nasvícené z více stran. Nejen proto, že je to tak hezčí a plastičtější, ale i z důvodu, že se bojím, že mi někde praskne žárovka. Když se totiž díváte na jeviště a nic tam není vidět, je to dost divné. (smích)

Historie Alfreda

Divadlo mimù Alfred ve dvoře vybudoval v roce 1997 mim, choreograf, režisér a pedagog prof. Ctibor Turba. V březnu 2001 prostor pronajal spolku Motus, který zde sídlí dodnes. Divadlo Alfred ve dvoře je jedním z mála zcela nových divadel, která ve 20. století v Praze vznikla tzv. na zelené louce. Autory budovy jsou architekti Jindřich Smetana a Tomáš Kulík. Budova má charakter zahradního divadelního pavilonu, díky svému vzezření bývá označována také jako železný fotoaparát. Na komentovanou prohlídku s architekty můžete zajít v rámci letošního Dne architektury 5. října od 13 hodin.

Vnímáte světlo víc jako umění, nebo jako technickou profesi?

U mě je to spojené. Ale jinak těžko říct. Nevím, jestli vnímám činoherní herectví jako řemeslo, nebo jako umění. Myslím si, že u spousty herců je to těžké řemeslo, které není jednoduché, a je možné, že když se něco nějak udělá, tak je to najednou umění. Umělci by měli být řemeslníci, měli by znát technologii, postup. Je to podobné, jako když se moje babička podívala na moderní umění a řekla, že by to taky uměla načmárat. Ale ono to tak není. Já si myslím, že Picasso uměl namalovat hezkou krajinku s jelinkem a mašinkou, ale zkrátka to tak nedělal. Maloval jinak, ale barvy a štětec ovládal. Světlo v představení je umělecká složka. V Národním divadle se tomu říká technicko-umělecké složky. Ani tam to neoddělují, a když to neoddělují v Národním, neodděloval bych to taky. (smích)

Kde se dá u nás světlo studovat?

V Brně na Janáčkově akademii muzických umění mají myslím magisterské studium při oboru jevištění technologie. A v Praze vznikl před deseti lety Institut světelného designu, kde občas přednáší. Formou workshopů tam mohou zkušenosti nabírat divadelní technici, ale i veřejnost.

Co tam učíte?

Přednáším základy svícení. Vždy začínám přemýšlením o světle. Ukazují například obrazy Vermeera a dalších holandských mistrů, kteří se světlem pracovali a občas i s výdolovem. Pak mluvím o chromatičnosti, o teplotě světla. Uvedu příklad: když je krásný slunečný den, většina lidí by řekla, že je krásné teplé, možná žluté světlo. Jasné polední světlo má ale teplotu 6000 kelvinů, modrá obloha až 12 000 kelvinů. Takže je studené, protože takové spektrum obsahuje hodně modré barvy. Kdežto svíčka nebo obyčejná žárovka má teplotu jen 2000 až 3000 kelvinů. Obsahují mnohem méně modré a mnohem více červené barvy. Proto působi tepleji, jejich světlo je žlutější, ačkoliv je vlastně studenější. Je to složité. (smích)

Dočetla jsem se, že si světla často i sám vyrábíte...

Ano. Pracuji ve velkých divadlech a tam se občas věci vyhazují anebo přirozeně rozbíjejí. Jednou jsem si například z plechovky od benzínu udělal „čumák“ objektivu, kam jsem pak dal čočku právě z vyhozeného nefunkčního reflektoru. Ta čočka byla z inteligentního světla, které v době pořízení stálo statisíce korun, a já jsem ji tak dal novou funkci.

To jsou tahle světla tak drahá?

Ta hýbací, kterým se říká intelligenty, stojí například jako levné auto. Pak jsou samozřejmě stejná světla jiné kvality, kterým se u osvětlovaců říká čína. Jsou levná, ale nesvítí tak dobře. Intelligenty ale do malých divadel, jako je třeba Alfred, nejsou vhodné. Mají totiž většinou silné výbojky a větráky kvůli chlazení, které hodně hučí. Nová, ledková světla už tolik nehučí, protože se nemusí tolik chladit, ale jsou drahá a já je navíc nerad používám.

Ve velkém divadle je to super, ušetří to práci, ale já rád svítím konvenčními světly, s klasickou halogenovou žárovkou.

nebo režiséra. Tomu se snažíme vyhnout. Společně zjišťujeme, co všechno téma představení obsahuje. Napíšeme třeba dvacet tisíc malých papírků s různými nápady, co se v tom představení stane, a ty pak přeskupujeme, dopisujeme nebo vyhazujeme.

Vyráběl jste si věci už odmala?

To nevím. Možná motokáru ze starého kočárku. (smích) Ale že bych si doma pájel a byl malý elektrotechnik, to ne. Já si věci dokážu udělat sám, ale spíš tak, že vezmu něco starého a udělám z toho něco, co trošku jinak funguje. Občas se mi sejde i nějaké množství věcí, které někde posbíram, to mi v další práci pomůže. Většinou je sháním na blešáku nebo na internetových bazarech. Občas se dozvím, že se někde něco vyhazuje, a nepohrdnu ani věcmi z velkoobjemových kontejnerů. Ty jsou ale už dneska většinou hlídány a nesmí se z nich nic brát. To je škoda.

Takže doma máte takový malý sklad...

Manželka by vám řekla, že mám doma jenom sklad. (smích) Těch věcí je opravdu hodně, ale teď sdílím sklad s několika dalšími kolegy, kteří mají i dílnu. Máme se tam všichni moc rádi a z gramofonu posloucháme Petra Spáleného, Pavla Bobka a další parády. Oni si půjčují věci od nás a my zase od nich tu dílnu, takže se nám ještě lépe vyrábějí rekvizity. Do představení od Handa Gote a Wariot Idealu si věci většinou vyrábíme sami. Máme pravidlo, že na jevišti není nic, co se nepoužívá. Netahá se tam nějaká dekorace, jen proto, že je hezká. Máme rádi ošuntělé věci a staré technologie. Zároveň pracujeme hodně s počítači a videem, takže z téhle kombinace občas vzniká takový zvláštní futuristický retro styl.

Postupem času jste se od světelného pultu a rekvizit dostal až na jeviště...

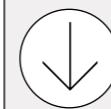
Ano. Ted' v představeních více hraji, než svítím. Kupříkladu Handa Gote ctí pravidlo, že v divadle se nemá nic skrývat, takže i technici, kteří jsou běžněm divadle divákům skryti, tu sedí rovnou na jevišti. Není to samozřejmě všeude, někdy se to k představení úplně nehodí, ale často to propojujeme a pak už není poznat, kdo je technik a kdo performer. Další pravidlo je, že každý dělá i to, co neumí. Časem jsem tedy musel začít hrát a třeba i zpívat. Na přípravě představení pracujeme všichni dohromady, nemáme jednoho autora

Je to tím, že lidé dnes mají potřebu všemu rozumět?

Přesně tak. Dnes přijdou lidí do galerie a části z nich připadá divné, že na ně mrká nějaké video, ale dál to neřeší. Já tomu občas taky nerozumím, ale když tomu tak je, snažím se to na sebe nechat působit. Ale pak lidi přijdou do divadla a mají pocit, že musí neustále všemu rozumět. V galerii takový pocit úplně nemají. V divadle ano. Není ale potřeba všemu rozumět. Je to hloupství, nerozumíme spoustě věcí, tak proč musíme nutně rozumět divadlu?

Jak dlouho už bydlíte Sedmičce?

Sedmým rokem. Přestěhoval jsem se k manželce, která tu bydlí mnohem déle. Já jsem se narodil přes řeku. Manželka dřív dělala provozní právě v Alfredu ve dvoře, kde jsem ji i potkal. Líbí se mi tu. Máme tady své zamilované divadlo. Alfred je pro mě stěžejní místo. ●

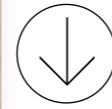

Nové otěže

Letos v lednu nastoupil do vedení divadla Alfred ve dvoře kolektiv tvorený soubory Handa Gote a Wariat Ideal vedený Tomášem Procházkou a Marií Cavinou. Dramaturgie divadla navázá na jeho předchozí směřování, nicméně se ještě více zaměří na propojení divadla s audiovizuální scénou. Pravidelně se budou také promítat drobné vizuální skvosty na setkání filmových fajnšmekrů s názvem 8mm/16mm – nejbližší promítání jsou 6. září a 12. října. Několikrát do měsíce máte také možnost přivést do Alfreda i vaše ratolesti na pohádku. V ríjnu se v divadle odehraje přehlídka nezávislých slovenských tvůrců v rámci programu Alfredvedvore.sk. Následující měsíc se objeví na programu tři premiéry a také se znova uskuteční obříbená oslava Dne mrtvých. → www.alfredvedvore.cz

Dörner na jevišti

Po tři zářijové dny Handa Gote opět otevří v Alfredu ve dvoře dva staré sešity s poznámkami a pokouší se znova natopit film Jana Dörnera, kterým hodlal zahájit svou kariéru filmáře. Film zůstal nedotčený a jediný filmový materiál byl nešťastnou náhodou zničen. Po filmu tak zbyly opravdu jen dva sešity s poznámkami a samozřejmě stopa v paměti tvůrce, ze které se soubor tuto filmově-divadelní rekonstrukci pokouší vytvarovat. Představení Dva sešity je na programu od 9. do 11. září od 20 hodin.

Jan Dörner (*1975)

se jako světelný designér, scénograf, amatérský filmář, tvůrce a přiležitostný herec podílí na mnoha složkách tanečních, pohybových i činoherních představení. Světlu a jeho využití v divadle se věnuje víc než polku svého života. Vytvořil světelnou dramaturgiю jak k operám, tak i k mnoha představením alternativní scény a poslední roky přednáší na Institutu světelného designu. Při divadelní práci se snaží o propojení zastaralých přístrojů s moderní technologií, hledá cesty k nestandardnímu svícení a přetváří šrot, kovový odpad a pozůstatky elektroinstalací v netradiční světlomety. Je členem divadelních skupin Handa Gote a Wariat Ideal.

Láří

Ne 8 PLANETÁRIUM PRAHA 11.00 Povídání pro zvídavé děti

JATKA78 19.30 ADHD* Novocirkusová groteska, báseň, obraz a noční běs

Po 9 KKC ART NA LETNÉ 13.30–17.00 Po stopách svatých – expresivní perokresba

GALERIE JELENÍ 18.00 Barbora Švehláková: Místo slepého oka Vernisáž výstavy

GALERIE KURZOR 18.00 Oreet Ashery: How We Die Is How We Live Only More So

LA FABRIKA 19.30 Gedenov uzel

ALFRED VE DVOŘE 20.00 Dva sešity

Ne 15 VODÁRENSKÁ VĚŽ 10.30 Pohádková vzduchoholí Rodinné pohádkové představení

PLANETÁRIUM PRAHA 11.00 Povídání pro zvídavé děti 13.45 Polaris* 15.15 Polaris – Lucie 2*

LA FABRIKA 19.30 Duet pro jeden hlas

Ne 22 VILA ŠTVANICE 17.00 Jedem s medem! Premiéra pouličního představení s velkými marionetami

VODÁRENSKÁ VĚŽ 17.00 Tančírna s čajem o páteční Taneční podvečer za doprovodu Atmosphere show band

JATKA78 19.30 Isole

CROSS ATTIC 20.00 Event ve tmě: Hund [DE], M. Hártlová [CZ], L. Zell [USA]

STUDIO HRDINŮ 20.00 Stiller

Vícedenní akce

BOTANICKÁ ZAHRADA 4.–22. 9. Smrtonosné pasti 14.–15. 9. Vinobraní sv. Kláry 26. 9.–20. 10. Dýně hrají všechny barvami

DOX 13. 9.–20. 1. 2020 Petr Sís: O létání a jiných snech do 9. 9. ART-BRUT-ALL do 30. 9. Omezená viditelnost obyčejných věcí

GALERIE JELENÍ 10.–29. 9. Nikola Brabcová: Leknínový čaj

GALERIE KURZOR 10. 9.–20. 10. Oreet Ashery: How We Die Is How We Live Only More So

GALERIE NA MILADĚ do 13. 9. Výstava ilustrací časopisu Hobulec 27. 9.–15. 11. Alžběta Rajchlová: Čím blíž tím dál

Ne 1

CROSS CLUB 11.00–17.00 Vegan Street Food Chutě a vůně veganské kuchyně
PLANETÁRIUM PRAHA 11.00 Anička a nebeštánek 19.30 Voyager*

VELETRŽNÍ PALÁC 16.00 Alberto Giacometti Komentovaná prohlídka

Po 2

CENTRUM VZLETNÁ 10.00–18.00 Den otevřených dveří Přehlídka podzimních kurzů
STROSSMAYEROVO NÁMĚSTÍ 16.30 Tereza Říčanová: Vlk Šedivák
CROSS ATTIC 19.30 Abdul // Kde domov můj – Foreigners pohádka

Út 3

LA FABRIKA 19.30 420People: Panthera* Novinka z dílny 420People

STUDIO ALTA 19.30 danceWATCH / Peter Šavel: Kvint et Sense* Nový projekt pěti elementy podle čínské medicíny

ALFRED VE DVOŘE 20.00 Dva sešity

CROSS CLUB 20.00 paqua rina AV set peruánského umělce MoVana a povídání o psychedelikách

BIO OKO 20.30 Takové krásné šaty

Ne 8

KKC ART NA LETNÉ 13.30–17.00 Po stopách svatých – expresivní perokresba

GALERIE JELENÍ 18.00 Barbora Švehláková: Místo slepého oka Vernisáž výstavy

GALERIE KURZOR 18.00 Oreet Ashery: How We Die Is How We Live Only More So

LA FABRIKA 19.30 Gedenov uzel

ALFRED VE DVOŘE 20.00 Dva sešity

Po 9

VODÁRENSKÁ VĚŽ 10.30 Pohádková vzduchoholí Rodinné pohádkové představení

PLANETÁRIUM PRAHA 11.00 Povídání pro zvídavé děti 13.45 Polaris* 15.15 Polaris – Lucie 2*

LA FABRIKA 19.30 Duet pro jeden hlas

Ne 15

KKC ART NA LETNÉ 13.30–17.00 Po stopách svatých – expresivní perokresba

VÝSTAVNÍ DÍLA

STROSSMAYEROVO NÁMĚSTÍ 16.30 Kotátko zkázy Pouliční divadlo plné absurdity a humoru

LA FABRIKA 19.30 Duet pro jeden hlas 19.30 Prolomit vlny

ALFRED VE DVOŘE 20.00 Walrus Vampire Show Gender prostý, vyhubený upírský mráz uprchl z tajího severního pólu

Ne 22

ALFRED VE DVOŘE 10.00 Letci

KKC ART NA LETNÉ 13.30–17.00 Po stopách svatých – expresivní perokresba

VÝSTAVNÍ DÍLA

LA FABRIKA 19.30 420People: The Watcher* Taneční představení za doprovodu kapely Please The Trees 19.30 Úplné zatmění

STUDIO ALTA 20.15 V zajetí (Bernadett Tuza-Ritter, HU, 2017) Dokumentární film o novodobém otrokářství v Maďarsku

Po 23

DOX 13. 9.–20. 1. 2020 Petr Sís: O létání a jiných snech do 9. 9. ART-BRUT-ALL do 30. 9. Omezená viditelnost obyčejných věcí

GALERIE JELENÍ 10.–29. 9. Nikola Brabcová: Leknínový čaj

GALERIE KURZOR 10. 9.–20. 10. Oreet Ashery: How We Die Is How We Live Only More So

STUDIO HRDINŮ 20.00 Stiller

Út 24

KKC ART NA LETNÉ 17.00 Taoismus v čínské filozofii a umění Přednáška

DIVADLO NA MANINÁCH 19.00 Hra se smrtí

LA FABRIKA 19.30 Burki & COM: Největší přání* Taneční představení za doprovodu kapely Mutanti hledaj východisko

LA FABRIKA 19.30 V hodin rysa

PLANETÁRIUM PRAHA 19.30 Voyager*

Út 24

Út 3

CENTRUM VZLETNÁ 10.00–18.00 Den otevřených dveří
PLANETÁRIUM PRAHA 18.00 Naše bouřlivá planeta

VODÁRENSKÁ VĚŽ 18.00 Vznik a zánik velkých říší Vernisáž výstavy Vlasty Brožové

CROSS CLUB 19.30 Cirk bi'arT [FR]

Kombinace kabaretů 20. století a nového cirkusu 21.00 Vyprávění příběhů u ohně Spojení storytellingu a mystiky ohně

ALFRED VE DVOŘE 20.00 8mm/16mm Večeře pro milovníky opravdového filmu

CROSS CLUB 20.00 Foreign Beggars [UK]

Ikona undergroundového rapu

STALIN 20.00 Stalin Nite Shift x Sub Tropical Sounds: Tris Kayo + Loic Deniro

DOX 15.00 ART-BRUT-ALL: cyklus odborných přednášek

LA FABRIKA 19.30 Tango, ó tango Taneční komedie s prvky činohry

PLANETÁRIUM PRAHA 19.30 Voyager*

Po 2

CENTRUM VZLETNÁ 10.00–18.00 Den otevřených dveří Přehlídka podzimních kurzů

STROSSMAYEROVO NÁMĚSTÍ 16.30 Tereza Říčanová: Vlk Šedivák

CROSS ATTIC 19.30 Abdul // Kde domov můj – Foreigners pohádka

Út 10

LA FABRIKA 19.30 420People: Panthera* Novinka z dílny 420People

STUDIO ALTA 19.30 danceWATCH / Peter Šavel: Kvint et Sense* Nový projekt pěti elementy podle čínské medicíny

ALFRED VE DVOŘE 20.00 Dva sešity

CROSS CLUB 20.00 paqua rina AV set peruánského umělce MoVana a povídání o psychedelikách

BIO OKO 20.30 Takové krásné šaty

St 11

PLANEGRAM PRAHA 18.00 Noční obloha 8K* 19.30 Horizon

CROSS CLUB 21.00 Chlapci nepláčou Letní filmová projekce

Čt 15

BIO OKO 17.30 O napětí a lidech

KNIHKUPECTVÍ, ANTIKVARIÁT TRIGON 18.00 Zbyněk Hrabá: O vodě... Vernisáž

VODÁRENSKÁ VĚŽ 19.30 Broky F. Kanečka

DOX 20.00 Thomas & Ruhller Autorské čtení

Čt 19

KKC ART NA LETNÉ 17.00 Třetí vycházka po architektuře Letné Historik Zdeněk Lukeš přiblíží příběhy letenských domů a ulic

TRAFO GALLERY 19.00 Zeb One: Geometric Vernisáž výstavy

JATKA78 19.30 ADHD*

PLANETÁRIUM PRAHA 19.30 Biosphere + INITI * Zvukově-vizuální show

STUDIO ALTA 19.30 Renan Martins / Døv Σ Č@kΣ: Saturno, a Festa! Sólo brazílské choreografa

Pá 6

PLANEGRAM PRAHA 19.30 Horizon*

ALFRED VE DVOŘE 20.00 8mm/16mm Večeře pro milovníky opravdového filmu

CROSS CLUB 20.00 Foreign Beggars [UK]

Ikona undergroundového rapu

STALIN 20.00 Stalin Nite Shift x Sub Tropical Sounds: Tris Kayo + Loic Deniro

So 7

REZÁČOVY NÁMĚSTÍ 8.30–14.00 Farmářské tržiště Heřmaňák

NÁRODNÍ ZEMĚDELSKÉ MUZEUM 10.00–18.00 Dozinky na Letně

BOTANICKÁ ZAHRADA 14.00 a 16.00 Procházka zahradou s odborníkem

Připrůsobení rostlin životu v tropech

DOX 15.00 ART-BRUT-ALL: cyklus odborných přednášek

LA FABRIKA 19.30 Tango, ó tango Taneční komedie s prvky činohry

PLANETÁRIUM PRAHA 19.30 Voyager*

Pá 19

REZÁČOVY NÁMĚSTÍ 8.30–14.00 Farmářské tržiště Heřmaňák

KKC ART NA LETNÉ 10.00–17.00 Radost – intuitivní kresba Výtvarná dílna

CROSS CLUB 12.00–23.00 DIY Karneval

19.30 Liminal Night #3 Večer zasvěcený úpliku: E. Chetvertková, C. Kaplan & F. Sanders, J. Geer

JATKA78 19.30 Police Symphony Orchestra: Zahajovací koncert sezony 2019–2020*

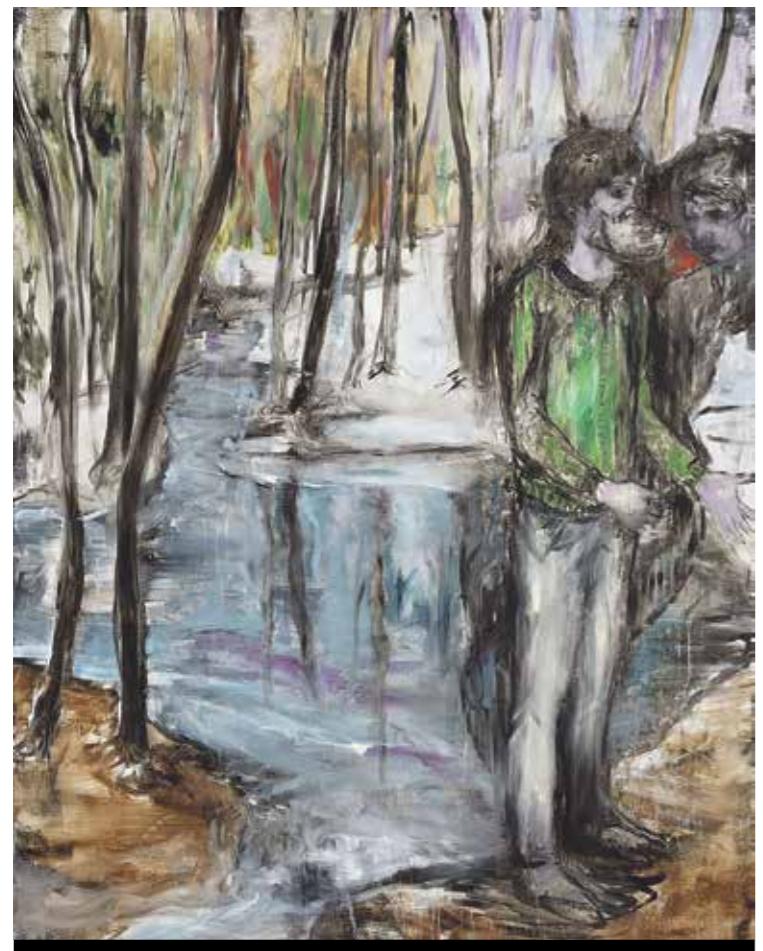
PLANETÁRIUM PRAHA 19.30 Voyager*

Pá 20

REZÁČOVY NÁMĚSTÍ 8.30–14.00 Farmářské tržiště Heřmaňák

ALFRED VE DVOŘE 11.00 a 15.00 Istanbul

Tereza Říčanová V rámci Zažít město jinak.

Novinky ve Veletržáku

Veletržní palác bude ve čtvrtek 19. září opět praskat ve švech a v rámci tradičního Grand Opening nabídne čtyři nové výstavy. První z nich představí dílo Milana Grygara, a to měsíc před jeho 93. narozeninami. Velkolepá přehlídka tohoto poválečného umělce uvede jeho akustickou kresbu, v níž spojuje optické a akustické umění. Další novou výstavou je Tušení stínu malíře Josefa Bolfa, jež představí jeho obrazy z posledního roku. Ty jsou jakýmsi sjednocením řady motivů a témat, kterým se Bolf v minulosti věnoval a která nikdy zcela neopustily. V nových dílech se také vrací k technice škrábaných obrazů. Architektura jako oblek? Tělo jako prostor? Tkanina jako přizpůsobivá kůže humanoida? Projekt s názvem The Jumpsuit Theme od Sary Enricové ukazuje upadající tělesnost okolního světa a nutí k zamyslení nad bioetikou a anatomii morálky. V Presidentském salonku uvidíte textilní a malované objekty, které představí tělo v éře chirurgických experimentů. Jedenáctá kapitola projektu Moving Image Department naopak inscenuje zvukové vibrace a vjemové přeludy a vede návštěvníky k naslouchání tichu obrazu. Slavnostní vernisáž všech výstav proběhne ve čtvrtek 19. září od 19 hodin a navštítit je můžete až do 5. ledna. ●

→ www.ngprague.cz

My lidé

Dokážete si představit, že by tu s námi žilo třeba ještě dalších pět druhů lidí? Některí by byli menší, slabší, ale neskutečně inteligentní. Některí méně chytří, ale velmi silní. Jenže vedle nás Homo sapiens žádný jiný nám podobný druh nepřejí. Proč? Tyto otázky převádí do své nejnovější inscenace s názvem Panthera taneční soubor 420People. Představení je inspirováno současným bestsellerem Sapiens od izraelského historika Juvala Noacha Harariho, který pojednává o úchvatném a zároveň děsivém příběhu lidstva, o nelítostné krutosti, sile a inteligenci živého tvora. Na obě premiéry expresivní taneční show v choreografii Václava Kuneše můžete zajít 10. a 11. září od 19.30 hodin do holešovické La Fabriky. ●

→ www.lafabrika.cz, www.420people.org

Čím blíz tím dál na Miladě

Nová výstava v Galerii na Miladě představí výběr z prací Alžběty Rajchlové, která je v současné době studentkou druhého ročníku Akademie výtvarných umění v Praze v ateliéru malířství u Josefa Bolfa. Ve své tvorbě se věnuje především klasické zobrazivé malbě. V základní myšlence výstavy se Rajchlová zabývá neschopností zobrazit realitu v celé její rozmanitosti, vytvořit dokonalou kopii skutečnosti. Výstava zachycuje především onu roztríštěnost, přemíru detailů, chaos asociací a ztrátu původního vyznění. Vernisáž se uskuteční 26. září v 16.30 hodin v Informačním centru Milady Horákové 2, kde bude výstava s názvem Čím blíz tím dál k vidění až do 15. listopadu. ●

→ www.antickastvanice.cz

Divadlo dávných dob

Antika se vrací na ostrov Štrvanice. Čtvrtá inscenace ze série divadelních plenérových událostí s názvem Antická Štrvanice se jako každoročně koná na začátku sezony v exteriéru Vily Štrvanice. Série postupně uvádí inscenace antických dramat či her s antickým námětem. Letošní ročník osvěží dosavadní dramatickou nabídku o autorskou inscenaci s názvem Plodnost! Mír! A Bohatství! vycházející z řecké a římské satirické poezie a komedie Mír řeckého komediografa Aristofana. Premiéra proběhne v pátek 30. srpna na štrvanickém ostrově a následně se bude hrát každý den až do 9. září, vždy od 20 hodin. ●

→ www.antickastvanice.cz

V ohnisku poezie

Anna Kabal-Lendělová (*1938, Vidrička) se narodila do početné česko-ruské rodiny Vasila a Frosiny Kabalových. Anna Kabal vychodila základní a střední školu ve Vidričce a Bogdanu. Na Užhorodské národní univerzitě vystudovala pedagogiku, ukrajinský folklór a rusínské lidové umění. Už tehdy psala své první verše do studentských časopisů. Dvanáct let učila na různých zakarpatských školách. Dětem často recitovala verše ze svých nových básnických sbírek, které od roku 1966 vydávala knižně i jako přílohu různých periodik. Po smrti svého otce a nevydařeném manželství se s půlroční dcerkou Sněženkou odstěhovala do Československa. Po krátkém pobytu v Kolíně přesídlila do Prahy 7. Díky neúnavnému studiu složila státní zkoušku z češtiny a získala místo učitelky ruského jazyka na jazykové škole Františka Křížka. Po čtyřech letech přestoupila na Základní školu Františka Soukala, dnešní ZŠ T. G. Masaryka na Ortenově náměstí. Po sametové revoluci pracovala až do roku 1999 jako vychovatelka ve školní družině. Anna Kabal-Lendělová píše ukrajinsky pod svým rodným jménem Anna Kabal-Hoverlyanka (Horalka) a dosud jí vyšlo osm sbírek. ●

→ Ivanova Myšková

Školák našich dní

*Na krku nosí klíče od domova,
odchází ráno do školy...
Koho dnes srdce nezabolí,
vidí-li chlapce zas a znova
nosit tak těžké úkoly?*

*Mateřský jazyk sotva zvládá,
všechny ty háčky, všechna i,
co žije v lese, kvete v sadě
a co se sklízí na poli.
Máma by byla jistě ráda,*

*kdyby znal víc než stačí sám.
On ale myslí na otázky,
na lidské zloby, lidské lásky,
na maminčiny nové vrásky
a rád by letěl ke hvězdám...*

→ Tereza Vymlátilová

Dvojice na cestách

Nemocný a rezignovaný Don Quijote, osvěžen energií přítele Sancha Panzy, se vydává na novou pouť a zažívá dobrodružství, které jsou možná jen odleskem vzpomínek na časy minulé. Utíká před posledním souborem svého života s rytírem Bílé luny. Věrný Panza mu opět stojí po boku v každé chvíli. Oba dva znovu a znova zažívají dobrodružství, přátelství a nenaplněnou touhu po ideální ženě. Novinka na programu Jatka78 s názvem Don't Quijote, jež se pohybuje na hranici činohry a pohybového a loutkového divadla, je počinem Jiřího Kohouta a Rostislava Nováka mladšího ze souboru Cirk La Putyka a režisérského dua Skutr. Projekt navazuje na jejich předchozí spolupráci. Skutr a Novák totiž společně pracovali na představení La Putyka, na jehož základě vznikl soubor Cirk La Putyka. Inspiraci jim nyní kromě osobních vzpomínek a zkušenosť autorů byl také román Důmyslný rytíř Don Quijote de la Mancha od Miguela de Cervantes y Saavedry. Premiéra se uskuteční v úterý 1. října od 19.30 hodin na Jatkách78 a hra bude na programu i 3., 4. a 5. října. ●

→ www.jatka78.cz

Divadlo utlačovaných

Centrum demokratického vzdělávání odehraje ve Studiu Alta interaktivní divadelní představení od Divadla utlačovaných. Studentka Nasta odejde z Krymu ještě před jeho okupací na stipendijní pobyt do ČR, kde zjistí, že se již nemá kam vrátit, a její život v nové zemi není jednoduchý. Součástí představení bude i publikum, které bude moci měnit děj a tak i životní příběh hlavní postavy. Představení Ztracená můžete navštítit ve středu 18. září od 19 hodin ve Studiu Alta. Vstupné je dobrovolné. Rezervace nutná: sarka@demokratice-vzdelavani.cz nebo na tel.: 601 166 750. ●

→ www.divadloutlacovanych.cz

Naše Oko slaví!

Zapište si do diáře, že náš soused Bio Oko v září oslaví své desáté narozeniny festivalem Deset. Od 12. do 15. září se můžete těšit na velkolepu slavnost, chybět nebude ani filmová přehlídka. Od čtvrtka do neděle se budou promítat snímky ze sousedskou tematikou, uvidíte legendární film mistra hororu Hitchcocka Okno do dvora i další kultovní snímky: Americkou krásu režiséra Samu Mendese, Bartona Finka od bratrů Coenových a v předpremiéře můžete zhlédnout korejský film Parazit, který získal Zlatou palmu na letošním festivalu v Cannes a je kritikou opěvován jako nejzábavnější vítěz od dob Pulp Fiction. Den D celých oslav proběhne v sobotu 14. září, kdy je na programu sousedská slavnost. Sobotu tak budete moci zklidnit jógou a něco nového se dozvědět při prohlídce kabiny kina s promítací. V rámci oslav se můžete vydat na komentovanou prohlídku kina věnovanou jeho historii a architektuře s historikem umění Richardem Biegelem, během níž vám ateliér Petr Hájek Architekti představí svůj návrh rekonstrukce kina. Dále se můžete vypravit na procházku po Letné s průvodci bez domova ze sdružení Pragulic, vyrobit si domácí kosmetiku a kromě dalších aktivit tu proběhne třeba i animační workshop pro malé diváky. ●

→ www.biooko.net

Štros jede

Pestrá odpoledne na Strossmayerově náměstí pokračují i v září. V pondělí 2. září předvede ilustrátorka dětských knih Tereza Říčanová svou napínavou pohádku plnou humoru Vlk šedivák. Strhující punkové divadlo nejenom pro malé diváky se sestává z rozpadlých krabic a šílené ilustrátorky, která neváhá metat kozelce a umírat na infarkt. Někdy jí krabice hrdinů tak zdvoičí, že divadlo skončí úplně jinak. V pondělí 16. září zde vystoupí soubor pouličního divadla Kočátko zkázy s krutou náloží absurdity a humoru. V pondělí 30. září proběhne na náměstí i v uměleckém prostoru Cross Attic akce Performance Crossings /series/ věnovaná médiu performance. Prostor před kostelem zaplní akce thajských a českých umělců. Večerní část v Crossu pak představí umělce z Finska a bude spojena s přednáškou o současném českém umění performance. Představení na náměstí startují v 16.30 hodin. Změna programu vyhrazena. ●

→ www.facebook.com/artdistrictpraha7

UŽITEČNÉ APLIKACE

Mobilní telefony už dávno neslouží jen k tomu, abychom slyšeli hlas někoho, kdo je od nás stovky i tisíce kilometrů daleko. Proměnily se v mnohem víc. Najdou nám nejbližší spoj MHD, připomínají nám narozeniny našich přátel i rodiny a pomáhají zachraňovat a zkvalitňovat životy nás všech.

Záchranka v mobilu

Připojte se k milionu uživatelů mobilní aplikace Záchranka a pomoc budete mít vždy při ruce. Stačí na tři vteřiny stisknout tlačítko v aplikaci a záchranař ihned vědí, kdo a odkud volá. Zdravotníci o ní mluví jako o největší revoluci od spuštění linky 155. Hlavní výhodou je totiž úspora času při lokalizaci daného volajícího a tedy i místa pro vyslání vozidla záchranné služby.

Navíc v aplikaci najdete i seznam lekáren, pohotovostí či nemocnic, dále pak návod na poskytnutí první pomoci nebo stanice horské či vodní záchranné služby. Rovněž vás aplikace jistí i v dalších zemích - v Rakousku, na slovenských horách a brzy taky v Maďarsku. Letos na jaře spustila aplikace Záchranka ve spolupráci s hlavním městem Prahou systém rychlého varování občanů. Pokud by tedy došlo k nějaké nebezpečné události - třeba hrozily povodně nebo byl zvýšený podíl zplodin v ovzduší, aplikace vás o tom bude informovat.

CHYBÍ VÁM NA TRHU NĚJAKÁ UŽITEČNÁ APLIKACE?

Nadace Vodafone Česká republika patří k významným podporovatelům technologických projektů se sociálním dopadem ve střední Evropě. Podporuje startupové veřejně prospěšné organizace a rozvíjí zejména ekosystém sociálních inovací, které řeší naléhavé společenské problémy s využitím informačních a komunikačních technologií, třeba právě mobilních aplikací. Od svého vzniku v roce 2006 rozdělila přes 200 milionů korun a podpořila tím přes 500 projektů, mimo jiné zaměřených na lidí se specifickými potřebami, zdraví obyvatel či vzdělávání. Máte taky nápad na technologickou inovaci? Neváhejte nám napsat na nadace@vodafone.com, www.nadacevodafone.cz

AfaSlovnik pomocník v návratu po mrtvici

Neschopnost chůze, povislý koutek úst, problémy s řečí a porozuměním, neschopnost zdvihnout obě ruce nad hlavu či náhlá úporná bolest hlavy - to jsou nejčastější příznaky přicházející mozkové mrtvice, která je druhou nejčastější příčinou úmrтí v Česku. Varovné signály není radno podceňovat, pokud se objeví náhle. Stejně důležité je ale i následná rehabilitace a obnovení řeči. S tím pacientům a logopedům, zatím v testovací verzi, nově pomáhá digitální AfaSlovnik. Funguje jako doplněk k logopedické terapii a umožní pacientům trénovat i doma a intenzivněji. Logopedi aplikaci navíc mohou každému pacientovi přizpůsobit na míru.

Text – Veronika Řídelová z Nadace Vodafone a Oddělení komunikace ÚMČ Praha 7

Radnice Prahy 7 se dlouhodobě snaží podporovat péči o zranitelné spoluobčany - ať už to jsou senioři, dlouhodobě nemocní, či pečující. I proto městská část v říjnu v prostorách Polikliniky Prahy 7 otevře první komplexní ukázkou kompenzačních a rehabilitačních pomůcek, které mohou pomoci při řešení složitých životních situací. A technologii nebudou samozřejmě chybět. Jednou z organizací, jež se vývoji a podpoře inovativních řešení věnují, je i Nadace Vodafone. Ta na český trh uvedla už řadu užitečných aplikací, které jsou již nyní volně ke stažení a využití. Společně jsme pro vás sestavili jejich malou ochutnávku. Na mnoho dalšího se můžete už brzy těšit v showroomu na Poliklinice Prahy 7.

Bright Sky CZ pro oběti domácího násilí

Věděli jste, že podle statistik je oznameno jenom 8 procent všech případů domácího násilí? Dritvá většina obětí své trápení taji, někdy i dlouhé roky. A jejich okolí často vůbec nic netuší. Právě proto vznikla v Británii aplikace Bright Sky, kterou vymyslel tamní policista ve spolupráci s organizací, jež obětem násilí pomáhá. Teď tato aplikace přichází i do Česka. Nabídne jednoduchý dotazník pro ověření míry nebezpečí, které hrozí vám nebo někomu, o koho máte obavy. Dále pak obsahuje příklady domácího násilí, kontakty na nejbližší centra pomoci, možnost zaznamenávat si násilné incidenty nebo konkrétní rady, na co nezapomenout, pokud se oběti rozhodnou z násilného vztahu odejít. Aplikace plně odpovídá českému prostředí, spolupracovala na ní nejen Policie ČR a Ministerstvo vnitra, ale celou adaptaci koordinovala organizace ROSA, která obětem domácího násilí pomáhá už přes 25 let.

VozejkMap

VozejkMap nabízí mapu, navigaci a informace o bezbariérových místech v celém Česku i v zahraničí. Místa v databázi jsou vkládána a ověřována samotnými uživateli a do projektu jsou zapojeny také regionální instituce a portály. Bezbariérovým místem se rozumí objekt, který je bez schodů nebo je doplněn jiným zařízením, jako je například výtah, a má bezbariérové WC. Aplikace aktuálně obsahuje 12 500 míst a neustále se rozrůstá. Projekt provozuje Česká asociace paraplegiků (CZEPA) a jejím administrátorem je sám vozíčkář. Bezbariérová místa si můžete prohlédnout buď na počítači, nebo přímo v mobilní aplikaci VozejkMap.

Deaf Travel pro neslyšící dobrodruhy

Cestovatelský průvodce pro neslyšící Deaf Travel reaguje na absenci informací ve znakovém jazyce na turistických mís-tech. Neslyšící si mohou na mapě videí jednoduše najít a pustit výklad. „Rádi cestujeme, nemůžeme však využít průvodcovských služeb všude, kam přejedeme, je-likož jsou v mluvěném jazyce. Občas nám nabídnu nějaký leták, ale v něm nejsou informace odpovídající plnohodnotnému výkladu průvodce,“ vysvětluje původ myšlenky neslyšící cestovatel Jan Wirth, který platformu díky využití mezinárodního znakového systému a anglicky přístupnil i zahraničním neslyšícím.

Videa neslyšících cestovatelů, kteří představují jednotlivé památky, najdete na webových stránkách <https://deatravel.guide/>, do budoucna přibude i mobilní aplikace.

Naviterier navigace pro nevidomé

Naviterier je mobilní aplikace, která pomáhá navigovat nevidomé a vznikla na základě více než desetiletého výzkumu na ČVUT Praha. Nevidomým díky přesnému popisu tras, který uvádí například přechody pro chodce nebo směr dopravy, pomáhá zvýšit svobodu při pohybu po městě. Uživatel se jednoduše dozvídá, odkud pojede auto, kde je dlažba a kočičí hlavy nebo to, jaký tvar má roh, za který chodec míří. Aplikace nevidomým umožňuje spontánně a zcela samostatně se kdykoliv vydat na místo, kde ještě nebyli.

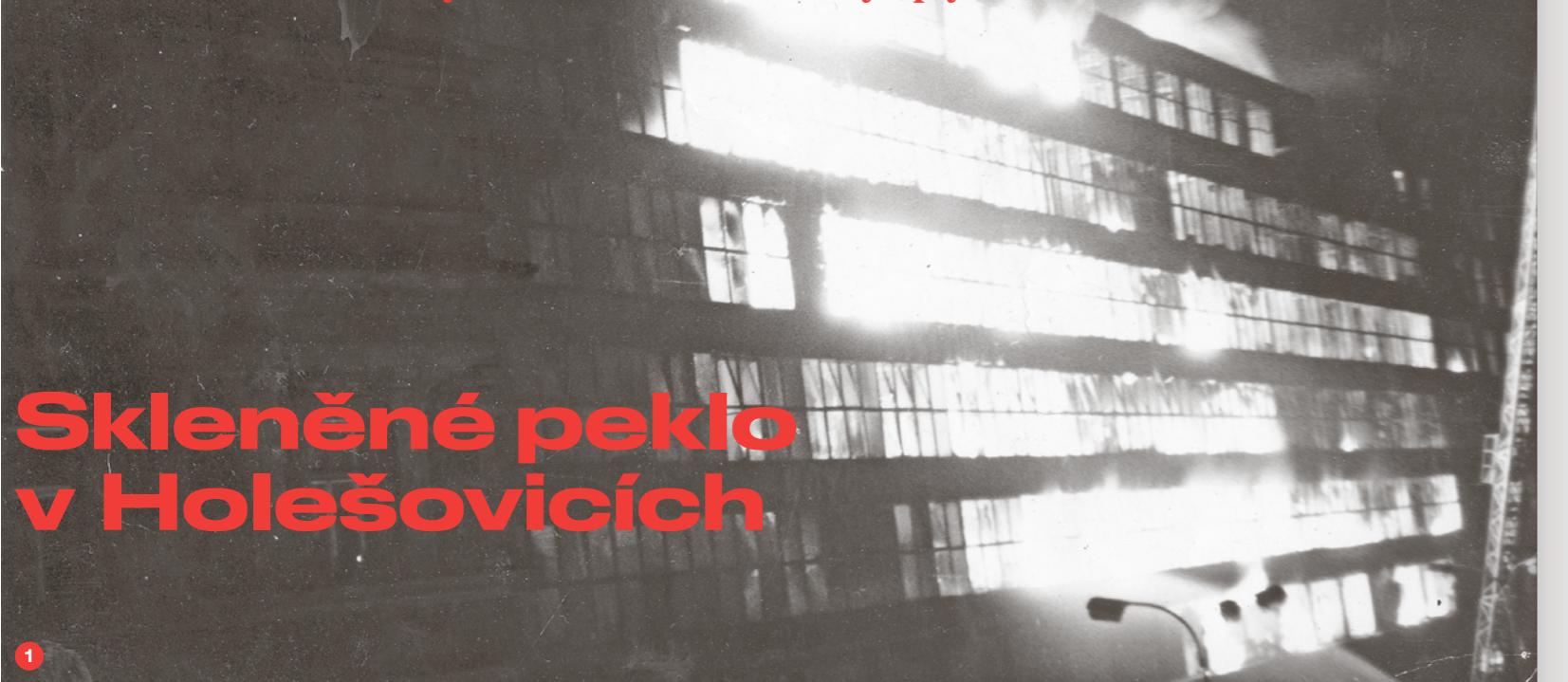
CF Hero pro mladé hrdiny, kteří bojují s cystickou fibrózou

Cystická fibróza je závažné genetické onemocnění, které postihuje hlavně plíce. Postupně je poškozuje až do jejich úplného selhání. Mladí pacienti s touto nemocí bohužel nemají vždy správné informace o své nemoci či o tom, jak s ní účinně bojovat. Kvůli snadnému přenosu bakterií se navíc mezi sebou nemohou potkat. Často si nemoc nechťejí ani připustit. A přestože inhalaci léků a čištění dýchacích cest musejí provádět 2-5x denně, a to po dobu několika desítek minut až hodin v závislosti na svém zdravotním stavu, není lehké je pro to vždy motivovat a léčbu dodržet. Aplikace CF Hero promění jejich každodenní inhalace v zábavnou hru, a tím jim pomůže jejich každodenní rutinu odlehčit. S nápadem na technologické řešení přišel před třemi lety Marek Vosecký - otec, kterému se narodila dcera s touto diagnózou.

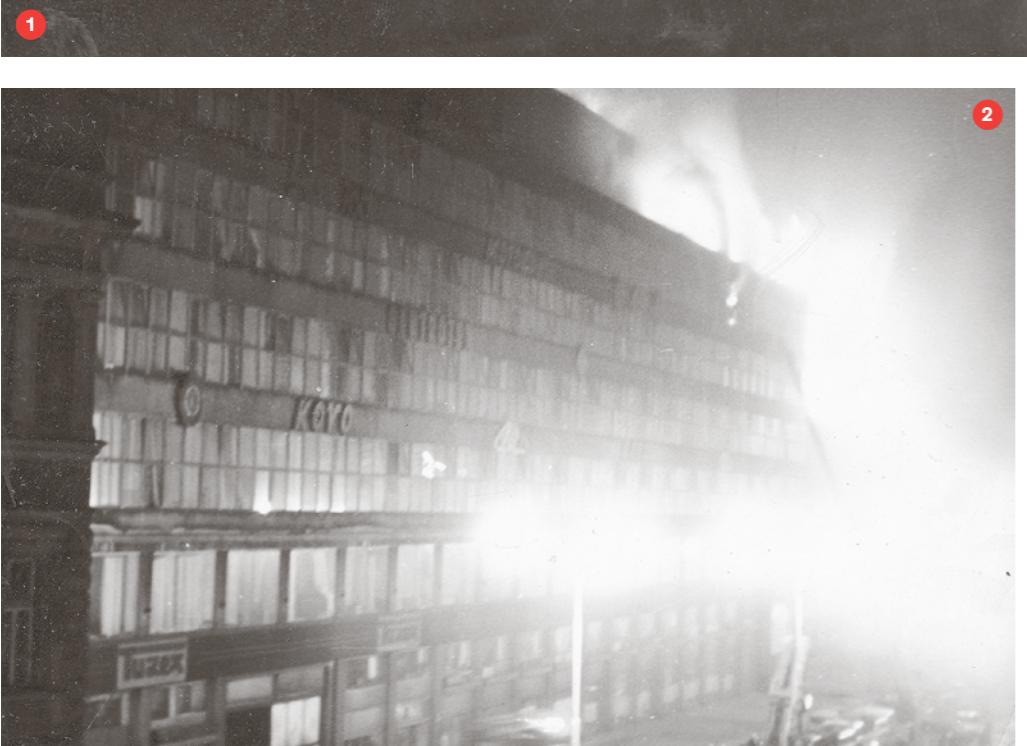
Máte nějaké podněty či dotazy? Kontaktujte koordinátorku projektu showroomu Veroniku Jeriovou, email: jeriovav@Praha7.cz, tel.: 775 664 660

Historie Prahy 7 není protkána jen slavnými a výjimečnými událostmi, ale i tragickými příběhy, v první řadě požáry. Jen během dvacátého století zde „červený kohout“ rádil hned několikrát. Vzpomeňme na obrovský požár továrny Kubintzky v listopadu 1904 nebo zničení areálu takzvaného Radiotruhu a stadionu SK Slavia v posledních dnech druhé světové války. O rok později zase ruka žháře přinesla konec slavnému holešovickému divadlu Uranie. To nejhorší ale mělo teprve přijít - oheň, který zachvátil jednu z dominant Prahy 7, funkcionalistický Veletržní palác, v polovině srpna 1974, se později ukázal být největším požárem v moderní historii Prahy. Minulý měsíc od této katastrofy uplynulo 45 let.

Skleněné peklo v Holešovicích

Hobulec září 2019

Veletržní palác byl postaven na konci dvacátých let 20. století jako vlajková loď společnosti Pražské vzkové veletrhy, jejímž hlavním cílem bylo pořádat výstavní veletrhy a podporovat tak export československých výrobků. Palác byl první budovou plánovaného areálu „veletržní city“, k jeho realizaci ale nakonec nedošlo. I samotný Veletržní palác byl dokončen jen s velkými obtížemi a jen díky finanční podpoře tehdejší československé vlády. Na počátku padesátých let bylo rozhodnuto o přesunutí konání veletrhů do Brna, a pro Veletržní palác se tak hledalo nové využití. Monstrózní budova se postupně stala sídlem několika PZO (podniku zahraničního obchodu), v suterénu fungovalo kino Veletrhy, na střeše kavárna, zdejší obyvatelé tu mohli využít služeb pošty. Své skladby zde měla i firma Tuzex specializující se na prodej výběrového zboží.

Pro potřeby zmíněných obchodních podniků byly v průběhu doby provedeny v interiéru paláce poměrně značné změny, tak aby byl jeho vnitřní prostor lépe využitelný pro vesměs kancelářský provoz. Právě vnitřní stavební úpravy a především vybudování nejrůznějších příček často z vysoce hořlavého materiálu byly jednou z příčin obrovského požáru.

Čtvrté patro

Až do 14. srpna 1974 sloužil palác svému účelu bez větších problémů. I osudný středeční večer probíhal bez komplikací. Několik stovek diváků sledovalo v suterénním kině filmový hit - western Mackennovo zlato. Okolo deváté večerní zaznamenali členové ostrahy objektu zápal kouře ve čtvrtém patře objektu. Ochránka se domnívala, že pochází z porouchané elektroinstalace. Po příchodu elektrikáře se ovšem ukázalo, že se jedná o regulérní oheň v jedné z místností. Pokus zlikvidovat počínající požár hasicím přístrojem byl marný. Těsně po půl desáté byla o požáru vyrozuměna nedaleká hasičská stanice v Holešovicích. Zanedlouho byl oheň patrný i v okolí stavby a hasičům jej hlásili obyvatelé sousedních domů.

Po přjezdě první jednotky hasičů už bylo zřejmé, že situace je velmi vážná. Ve zmíněném čtvrtém patře už oheň stačil zasáhnout cca 400 m² a prakticky nekontrolovatelně se šířil dál všechny směry. K paláci směrovaly další posily. Těsně před desátou hodinou se plameny šířily z epicentra směrem nahoru a hořící kusy dřevotřísky padaly do malé dvorany paláce. Hasiči se v této chvíli snažili především zabránit dalšímu šíření požáru z přízemí tohoto prostoru. Nejvyšší prioritu ovšem měla evakuace diváků z kina Veletrhy. V sázce byly také životy šesti osob, které oheň odřízl a které zůstaly uvězněny na střeše paláce v rohu u Heršmanovy ulice. Až když na místo dorazil vůz osazený žebříkem o délce 44 metrů, podařilo se nešťastníky vysvobodit.

Požár se nadále rozširoval a vše navíc komplikoval fakt, že se nedářilo budovu odpojit od přívodu plynu, který také několikrát explodoval. Okolo půl jedenácté už byla situace skutečně kritická, oheň se dále šířil. Na místo se dostavil velitel pražských hasičů a do boje byly vysílány všechny dostupné jednotky, včetně oddílu dobravolných hasičů. V průběhu noci ještě doplnili kolegové z okolí Kladna, Mladé Boleslaví a Berouna.

Požářitě bylo rozděleno na čtyři úseky, za každý z nich odpovídal vlastní velitel. Vzhledem k rozsahu požáru a vývoji situace bylo prioritní pokusit se zachránit materiál z ohněm dosud nezasázených částí stavby - např. ze skladů zmíněného Tuzexu. K záchraně materiálu a zboží byli povoláni vojáci. Především ale šlo o to nedopustit, aby se oheň rozšířil do jižní části, kde se nacházely sklady lidových milicí, nebo do podzemní kotelny, kde byly velké zásobníky s olejem. Čím dál tím vic hrozila i možnost, že se oheň rozšíří do okolní husté zástavby.

Zásadní byl samozřejmě přístup k dostatečnému množství vody. V počátečních fázích požáru odebírali hasiči vodu z hydrantové sítě, ale její množství a především tlak byly záhy nedostatečné, proto se začala čerpát voda z Vltavy. Velkokapacitní přívod dlouhý několik stovek metrů narušil po několika minutách fungování řidič kamionu, který přejel hadice a dočasně je tak přerušil. Desítky hasičů bojovaly i nadále s ohněm a až okolo čtvrté hodiny ranní se podařilo zamezit jeho dalšímu šíření. Samotný zásah byl ale oficiálně ukončen až 27. srpna, do té doby bylo ještě třeba uhasit drobná ohniska v poničeném objektu. Podle pamětníků byl pach ze spáleniště cítit i poměrně daleko ještě dlouhé týdny poté.

Jak dál?

Z vyšetřování vyplynulo, že rozsah požáru a jeho obtížou likvidaci ovlivnila celá řada faktorů. V první řadě se jednalo o samotnou stavební dispozici budovy (především neexistující oddělení Malé dvorany a zbytku paláce) a nefunkční hasiči zářízení. V provozu nebyl ani systém signalizující vznik požáru. Během zásahu navíc nebyla k dispozici dokumentace k budově, na místě nebyli ani zástupci podniků, které zde měly své sídlo. Orientace v objektu byla tedy pro zasahující hasiče velice obtížná. Problémy vyvstaly ale i u samotných hasičů - k zásahu jich v první fázi nebylo k dispozici dost, chyběla i odpovídající technika a její obsluha. Na některé nedostatky hasiči upozornilo již o půl roku dříve, když palác vyhořela strojovna výtahu. Za bezprostřední příčinu ohně bylo určeno samovznícení fermeže, kterou používali ve čtvrtém patře pracující lakýrníci. Kdyby tehdy dělníci uložili čisticí vatu se zbytky fermeže do kovových nádob, jak jim ukládaly předepsy, pravděpodobně by se nic nestalo.

Požár, který budovu výrazně poškodil, za sebou nechal škodu tehdy astronomických 224 milionů korun. Zároveň vyvstala otázka, co dál. V první řadě se jednalo o samotnou stavební dispozici budovy (především neexistující oddělení Malé dvorany a zbytku paláce) a nefunkční hasiči zářízení. V provozu nebyl ani systém signalizující vznik požáru. Během zásahu navíc nebyla k dispozici dokumentace k budově, na místě nebyli ani zástupci podniků, které zde měly své sídlo. Orientace v objektu byla tedy pro zasahující hasiče velice obtížná. Problémy vyvstaly ale i u samotných hasičů - k zásahu jich v první fázi nebylo k dispozici dost, chyběla i odpovídající technika a její obsluha. Na některé nedostatky hasiči upozornilo již o půl roku dříve, když palác vyhořela strojovna výtahu. Za bezprostřední příčinu ohně bylo určeno samovznícení fermeže, kterou používali ve čtvrtém patře pracující lakýrníci. Kdyby tehdy dělníci uložili čisticí vatu se zbytky fermeže do kovových nádob, jak jim ukládaly předepsy, pravděpodobně by se nic nestalo.

Požár, který budovu výrazně poškodil, za sebou nechal škodu tehdy astronomických 224 milionů korun. Zároveň vyvstala otázka, co dál. V první řadě se jednalo o samotnou stavební dispozici budovy (především neexistující oddělení Malé dvorany a zbytku paláce) a nefunkční hasiči zářízení. V provozu nebyl ani systém signalizující vznik požáru. Během zásahu navíc nebyla k dispozici dokumentace k budově, na místě nebyli ani zástupci podniků, které zde měly své sídlo. Orientace v objektu byla tedy pro zasahující hasiče velice obtížná. Problémy vyvstaly ale i u samotných hasičů - k zásahu jich v první fázi nebylo k dispozici dost, chyběla i odpovídající technika a její obsluha. Na některé nedostatky hasiči upozornilo již o půl roku dříve, když palác vyhořela strojovna výtahu. Za bezprostřední příčinu ohně bylo určeno samovznícení fermeže, kterou používali ve čtvrtém patře pracující lakýrníci. Kdyby tehdy dělníci uložili čisticí vatu se zbytky fermeže do kovových nádob, jak jim ukládaly předepsy, pravděpodobně by se nic nestalo.

Pro palác, respektive jeho torzo, bylo ale pochopitelně třeba narýsovat další osud. V prvních měsících se uvažovalo o jeho zboření. Unikátní stavba však měla své příznivce, kteří nakonec prosadili památkovou ochranu, což výrazně zkomplikovalo útahy o likvidaci paláce. Představy o dalším využití pak nabíraly různé směry - ve hře byla nemocnice, studentská kolej nebo dokonce muzeum revolučních tradic. Projektový ústav ČVUT navrhl a rozpracoval plán na využití budovy pro Karlovo univerzitu. Koncem sedmdesátých let postupně sily hlasy navrhující umístit sem sbírky, zázemí i vedení Národní galerie. Inspirací byla nepochyběně konverze zrušeného pařížského nádraží d'Orsay pro výstavní účely. V roce 1978 byl tak palác předán do správy Národní galerie. O dva roky později začala rekonstrukce, původně plánovaná na sedm let. Práce se z mnoha důvodů protahovaly - podobná masivní investice do oblasti kultury rozhodně nebyla prioritou, ani pro stavební podniky nebyla účast na realizaci rekonstrukce příliš lákavá. Po změně pořadí v roce 1989 se práce na dva roky téměř zcela zastavily. Přes tyto komplikace byl Veletržní palác nakonec předán k užívání Národní galerii v prosinci 1995, tedy více než dvacet let po požáru, který jej téměř odsoudil k zániku.

Aktuální dispozice budovy ale dle odborníků neodpovídá současným požadavkům na moderní galerijní prostor, a tak se v posledních letech čím dál tím častěji hovoří o potřebné rekonstrukci. Jak to nakonec s Veletržním palácem dopadne, ukáže až další dekáda. ●

1, 2 Veletržní palác v plamenech v noci z 14. na 15. srpna 1974

3 Vyrobený palác v roce 1978

Milé čtenáry, milí čtenáři, tato stránka je určena jednotlivým stranám v zastupitelstvu, které střídavě stanovují otázku k diskuzi.
Možnost odpovědět dostaly všechny strany. Tentokrát se ptá ODS:

Jaký je váš názor na možné využití prostoru pod bývalým Stalinovým pomníkem na Letné pro moderní expozici muzea totalit?

ODS

Vznik muzea totality podporujeme. Je neuvěřitelné, že 30 let po pádu komunismu nemáme v Česku muzeum totality. Těžko takovou iniciativu čekat od vlády, v jejímž čele sedí bývalý agent StB. O zřízení muzea by proto mělo usilovat hlavní město a je dobré, že na tom jeho vedení začíná pracovat. Pro inspiraci není nutné chodit daleko. Například v sousedním Polsku umějí prezentovat svoji pohnutou historii obdivuhodným způsobem. Muzeum varšavského povstání, Polin, Evropské centrum Solidarity a Muzeum II. světové války v Gdaňsku nebo Muzeum emigrace v Gdyni jsou skvěle fungující instituce, navíc zasazené do zajímavé architektury.

Osobně bych byl velmi rád, pokud by se nové muzeum s moderní a interaktivní expozicí podařilo umístit na katastru Prahy 7. Prostor bývalého Stalinova pomníku povážuji za vhodný z mnoha důvodů. Důležitá je

historická a symbolická rovina. Na místě, které mělo sloužit kultu jednoho z nejkrvavějších diktátorů 20. století, má instituce zpřítomňující zločinné totalitní režimy hluboký smysl. Význam mají také sousedství Letenské pláňe, dějiště největších demonstrací proti komunistickému režimu v roce 1989, i pomyslná osa mezi Letnou a bubenckým Památníkem ticha připomínajícím oběti holocaustu.

Z praktického hlediska lze vypichout dominantní polohu v srdci metropole a vynikající pěší a dopravní dostupnost pro Pražáky i mimopražské (tramvaj, metro A, podzemní garáže a parkoviště autobusů na Letenské pláni). Podobně jako v zahraničí přitáhne muzeum totalit náročnější publikum, pomůže vytvořit novou turistickou trasu a alespoň částečně odlehčit přetížené historické centrum. Nakonec zájem o loňskou dvouměsíční výstavu Paměť národa v podzemních prostorách bývalého Stalinova pomníku předčil očekávání. Současně vedení Prahy 7 se k umístění muzea na tomto místě zatím bohužel nestaví

kladně. Obává se, že stavební úpravy a související provoz příliš zatíží Letenské sady. To je pochopitelný argument. Kromě hrůz komunistického režimu se však díky zmíněné výstavě mohla veřejnost částečně seznámit i s nedobrým stavebně-technickým stavem jinak nevyužívaného podzemí, které je v majetku hlavního města. Prostor chátrá a nákladnou rekonstrukcí si stejně brzy vyžadá, a to se vsemi negativy a záteží. Adaptace pro potřeby muzea proto dává smysl.

A nejen muzea. V nevyužívaném podzemí by na ploše 12 tisíc m² jistě mohly vzniknout i další důstojné prostory pro kulturní využití všech generací (kinosál, hudební klub, přednáškové místnosti, dílny, kavárny apod.). Podaří a funkce plochy kolem metronomu by se zásadně měnit nemusela. Ať se na ní klidně dál prohání skejtáři. Třicet let po listopadu by bylo každopádně dobré najít konsenzus a smazat jeden velký dluh vůči všem, jejichž životy poznamenala totalitní minulost. ●

Tomáš Bartovský, předseda klubu zastupitelů ODS

PRAHA 7 SOBĚ

Praha - jako jedno z mála středoevropských a východoevropských hlavních měst - dosud nemá žádné muzeum, které by připomínalo československou zkušenosť s totalitními režimy 20. století a seznamovalo s ní veřejnost. Takové muzeum by mělo nesporně vzniknout a je správné, že se o tom vede diskuze. Jedná se o místo, které se v souvislosti se stavbou muzea často zmiňuje, je právě prostor někdejšího Stalinova pomníku. Byť by umístění muzea do tohoto místa neslo silnou symboliku, PRAHA 7 SOBĚ a rovněž PRAHA SOBĚ, neboť jde primárně o téma řešené na úrovni magistrátu, s takovým umístěním nesouhlasí.

Podstavec někdejšího pomníku je v současnosti funkční a oblíbenou součástí parku, Letenských sadů, kam má přístup každý a zdarma. Jak obyvatelé Prahy, tak její návštěvníci jej pokládají za jedno z míst s nejlepší výhledkou na historické centrum a využívají jej k procházkám, posezení a odpocinku. Místo je populární celoevropsky i mezi skateboardisty. Takové spontánní a svobodné využívání celého prostoru okolo pomníku by stavba a hlavně provoz jakékoli instituce, od dříve zvažovaného akvária po muzeum totalit, nutně omezily. Vlastní stavba muzea a jeho následný provoz by také představovaly velkou zátěž pro celé Letenské sady. Nechceme do parku přivézt těžkou techniku a nákladní automobily přivážející stavební materiál ani automobilovou dopravu zajišťující následné zásobování muzea a dopravu návštěvníků. Do každého muzea je třeba v případě potřeby dopravit lidi s postižením či seniory. A doprava by park poškodila.

Jako PRAHA 7 SOBĚ jsme přesvědčeni o tom, že muzeum nesvobody v nějaké podobě do Prahy patří, a na jeho přípravě se aktivně podílíme. Existují však i jiná místa, v nichž by bylo možné stavbu takového muzea důstojně a neméně symbolicky umístit, aniž by bylo nutné obětovat a poškodit oblíbené místo uprostřed zeleně v parku. Příkladem je Borůvkovo sanatorium v Legerově ulici, kde zemřeli Josef Toufar a Jan Palach, o jehož odkopu Praha s majitelem v současnosti jedná. V rámci rozvojového území Bubny-Zátorý na nádraží Bubny navíc již jedno muzeum vzniká. Jde o Památník ticha, který připomíná nejen historii šoa. ●

Hana Holubkovová, zastupitelka za PRAHA 7 SOBĚ

TOP 09 - STAN

Samotné místo bývalého Stalinova pomníku (1955-1962) má pohnutou historii. Kvůli výstavbě pomníku byl zbořen nový stadion SK Slavia Praha prakticky ihned po dostavění. Stalinův pomník, svého času největší skupinové sousoší v Evropě (15,5 m výšky, 12 m šířky a 22 m délky), stál 140 milionů tehdejších korun (po měnové reformě v roce 1953). Spotřebováno bylo 17 tisíc tun materiálu. To vše v době potravinových lístků. Destrukční práce si vyžádaly 4,5 milionu korun. Odstraněn byl několik týdnů. V té době byla masivně destruována a zastrašována i naše

společnost. Nejen „politická konkurence“, ale i řada komunistů. Právě tento prostor je tak neodmyslitelně spojen s totalitní minulostí a jeho symboly a představovaly by vhodné místo pro expozici muzea totality.

V současnosti je na místě bývalého Stalina-pomníku prostor pro svobodnou kulturu a aktivity všeho druhu, včetně milovníků skateboardingu. Podporujeme, aby tento prostor u „kyvadla“ byl zachován, protože nezávislá kultura a aktivity mladých lidí a návštěvníků Prahy podtrhují, jak je současná doba odlišná a svobodná oproti době totality. Jen bude zapotřebí provést rekonstrukci, neboť současný stav téhoto prostoru je velmi špatný a není možné jej nechat bez jakékoli údržby. Prostor uvnitř, pod bývalým pomníkem Stalina, lze pak využít pro výbudování muzea, které by připomínalo dobu totalit, jimiž Československo prošlo v průběhu 20. století. Letos uplyne 30 let od sametové revoluce, která konečně nastolila dlouhou dobu demokracie a svobody u nás. Svoboda je vzácná a přijít o ni není nijak těžké. Proto je důležité připomínat si oběť totalitních režimů i osobnosti, které se dokázaly zvítězit mocným postavit i za cenu obrovských obětí. Nejhorší by bylo na to vše zapomenout, protože mohou přijít jiné situace, jež budou ohrožovat naši svobodu a demokracii u nás. Bez poznání minulosti jsme odsouzeni minulost opakovat, protože nebudeme schopni včas rozpoznat nebezpečí, které naši svobodě hrozí.

Umístění muzea totality na Letné v prostorách pod bývalým pomníkem Stalina by neoohrozilo prostor u „kyvadla“, který by nadále měl být místem pro návštěvníky a obyvatele Prahy a milovníků skateboardingu. Zároveň je důležité zachovat kouzlo Letenských sadů, které by tím nebylo dotčeno. Umístění tohoto muzea by bylo přínosem a vkladem městské části Praha 7, která by mohla být hrdá na to, že právě v této části Prahy by bylo vybudováno muzeum, které v mnoha metropolích (ve Varšavě, v Gdanském, v Berlíně, v Budapešti, v Jeruzalémě) už mají. Tak by mohl být splacen dluh, který máme u nás ze 30 let, abychom za minulost nedělali tlustou čáru a byli schopni uctít památku všech, jimž vděčíme za to, že můžeme žít ve svobodném a demokratickém systému. Nechceme vytvářet další monument, chceme připomenout historii, bez jejíž znalosti je riziko opakování chyb v budoucnu větší. ●

Hana Kordová Marvanová, Lukáš Tůma, Jiří Hejnic

Piráti a Zelení Praha 7

Bývalý Stalinův pomník na Letné má dlouhou historii a jako strategické místo s nádherným výhledem na historické centrum Prahy vždy přitahoval pozornost moci a mocných.

Nebyl to ale pouze zrůdný sovětský diktátor, kdo z tohoto místa shližel na Vltavu. Mnozí z nás si jistě pamatují obří plakát s obličejem Václava Klause nebo sochu Michaela Jacksona.

Našli by se i další velikáni, kteří měli se Stalinovým pomníkem své plány. Primátorovi Pavlu Běmovi se naštěstí nepodařilo dokončit

projekt oceanária a plán primátorky Krnáčové na stavbu nové budovy Národní galerie, doufajme, také u ledu. Nápad na zřízení muzea totality neřadí do kolonky šílených nápadů, protože do jisté míry, i vzhledem k totalitní historii místa a nedávné úspěšné výstavě, může dát smysl. Vzpomínám si ovšem, že Prahu 7 autoři výstavy ujišťovali o její dočasnosti, což už dnes možná neplatí. Z mého pohledu by muzeum na Stalina celý prostor zbytečně uzavřelo a zakonzervovalo, navíc si nejsem jistý, že muzeum patří do parku. Také bych se bál ohrožení jedné skutečně a 30 let trvající funkce pomníku, tedy skvělého a slavného místa pro několik generací skejtáků.

Mnohem radši bych uvítal, kdyby po nutné a jisté nákladné rekonstrukci byly vnitřní prostory pomníku otevřeny veřejnosti a širšímu kulturnímu využití.

Jako rodilý Leteňák si vzpomínám na doby po revoluci, kdy v téhoto prostoru fungoval hudební klub a probíhaly různé výstavy. Možná trochu nostalgicky bych si do budoucna přál něco podobného. Tedy otevřený kulturní prostor, s bary, občerstvením, promítáním filmů, muzikou a různými výstavami. A klidně i se stálou expozicí o historii tohoto vznášejícího místa. ●

František Vosecký, zastupitel za Piráty a Zelené Praha 7

Z redakční pošty

Rád bych tímto poděkoval za skvělou práci strážníků Městské policie Praha. Dne 6. července mě vzbudili ve 4 ráno s tím, že kolem mého motocyklu se pohybuje žena s helmom, která jej chtěla odčídat. Tvrďila, že jsem jí motorku zapůjčil, ženu jsem samozřejmě neznal. Následně tvrdila, že jí někdo řekl, že je třeba skútr odstranit, protože je v něm bomba. Po nastartování a přesvědčení se, že motocykl opravdu nevybuchl a ani se k tomu nechystá, byla této ženě přivolána rychlá záchranná služba. Oběma strážníkům Městské policie Praha patří za mé velký dík, neboť případným odcizením motocyklu by mi vznikla škoda přes 120 tisíc korun. Kéž by takových hlídek bylo, nejen u nás v Praze 7, víc. ●

Marek Brouček

Bydlení pro všechny

Co si máme představit pod koncepcí bytové politiky? Je to dokument, který vysvětluje principy, podle nichž je spravován obecní bytový fond, a hlavně shrnuje priority budoucího rozvoje bytové politiky. Rozhodně to tedy není koncepce vytvořená „do šuplíku“, jak se podobným dokumentům často stává.

Jaké má tedy Sedmička v oblasti bydlení priority? Bytová politika je jedním z dílků udržitelného rozvoje, k jehož myšlenkám se Sedmička dlouhodobě hlásí. A nejde jen o ekologii, ale i o sociální udržitelnost - zajištění nějakého minimálního standardu bydlení, udržení pestré sousedské komunity či zabránění odlivu starousedlíků. Proto je v koncepci kladen velký důraz na její sociální rozdíly.

Můžete být konkrétnější? Snažíme se hledat různé cesty, jak pomoci lidem, kteří se ocitli v bytové nouzi. Důležitou roli zde hraje naše kontaktní místo pro bydlení. A pak je tu samozřejmě náš bytový fond. Obecní byty budou v souladu s koncepcí primárně pronajímány v režimu podporovaného bydlení, tedy s nižším než tržním nájemem (145 Kč/m²), a budou přednostně nabízeny lidem v nejtěžších situacích.

Takže jde jen o zajištění bydlení? Kdepak. Nehodláme jen slepě rozdávat nájemní smlouvy. Problemy s bydlením jsou totiž v případě řady domácností jen jedním kouskem složitější mozaiky a hodně z nich potřebuje další pomoc sociálních pracovníků či neziskových organizací.

Sociální bydlení ale není na Sedmičce novinkou... Není, dva roky už běží pilotní projekt financovaný z fondů EU zaměřený na sociální bydlení, v němž jsme ubytovali 15 domácností. Radnice lidem v závažné bytové nouzi ale pomáhala už i předtím.

V čem pomoc sociálního pracovníka spočívá? To je velmi různé, záleží na nájemci. Někteří potřebují pomoc se svou psychickou diagnózou, jiní nezvládají uhlidat rodinný rozpočet či běžnou péči o domov. Vždy je potřeba vybudovat mezi klientem a sociálním pracovníkem vztah důvěry, což může být někdy náročné. Když se to ale podaří, výsledky jsou prokazatelné. Zlepšuje se zdravotní stav klientů, jejich hygienické návyky, způsob hospodaření s penězi. Někdy to ale může pár měsíců trvat.

Jak žádosti posuzujete? Máme bodový systém, který je součástí principů pro posuzování žádostí o byt podporovaného bydlení, které najdete na webu Prahy 7. Jednotlivé případy potom individuálně probírá bytová komise. Žádosti o nájem bytu ovšem dostávame téměř čtyřikrát více, než je volných bytů.

Kolika lidem jste už pomohli a jaký je aktuálně o byty zájem? Podporované bydlení tu funguje od roku 2015 a do dnešního dne

Nájmy v Praze 7 dlouhodobě rostou a udržet si adresu na Sedmičce je pro řadu lidí stále obtížnější. I proto radnice připravuje novou koncepci bytové politiky. Nejen na ni jsme se zeptali metodika pro oblast sociálního bydlení a poradce Platformy pro sociální bydlení Matěje Hona.

Text - Klára Janicki

se podařilo obsadit ke stovce bytů. Na začátku to bylo snazší, protože předchozí vedení městské části po sobě zanechalo dost nevyužívaných bytů, které radnice postupně opravovala a nabízela k pronájmu. Ted už využíváme většinu jen byty, které se uvolnily při ročním výběru, když někdo zemře nebo se odstěhuje, což je tak 20 až 30 bytů ročně. Žadatelů ale máme ročně kolem stovky. Myslet musíme i na kapacity sociální práce - tu dle našich zkušeností potřebuje asi třetina nájemců.

Můžete uvést nějaký příklad úspěšné pomoci? Je jich víc, ale nejvíce samozřejmě potřídí, když se podaří pomoci člověku z úplného dna. Třeba pan Jiří (jméno je změněno) se dostal do obecního bytu vlastně na poslední chvíli, když se výrazně zhoršily jeho zdravotní problémy a byl přímo ohrožen na životě. Absolvoval potřebnou operaci a dnes žije v bytě i se svým psem. Toho psa zdůrazňují zájemci - pro lidi bez domova je to často jediný blízký přítel a kvůli neochotě se ho vzdát jsou jim zavřeny dveře nocleháren či azylůvých domů. V tom je myslím náš systém mnohem lepší.

Jsou to tedy samé příběhy se šťastným koncem? Ne, bohužel ne, ale těch špatných končů je méně. Už se stalo, že nám nájemce v bytě zemřel, i když je otázka, zda to je špatný konec. Jinak by patrně zemřel na ulici nebo v ubytovně. Ale čas od času se musíme i s někým rozloučit - někdy i přes snahu sociálních pracovníků nájemníci nezvládnou platit nájem nebo vyvolávají konflikty v domě. Ale jsou to jednotky připadů, v nichž pak postupujeme individuálně, hledáme třeba nějakou adekvátní pobytovou sociální službu.

Jaký podíl vlastně tvoří podporované bydlení na celkovém počtu obecních bytů? Radnice disponuje 640 byty, což není mnoho. Pro pomoc potřebným je proto využívána naprostá většina uvolněných bytů. Vedle toho ale pronajímáme ještě tzv. služební byty, které jsou určeny policistům, učitelům, hasičům, zdravotníkům či sociálním pracovníkům. Ve výběru než třetinu bytů byly ovšem před rokem 2015 uzavřeny smlouvy na dobu neurčitou a městská část je tak v nakládání s těmito byty zásadně limitována.

Předpokládám ale, že podporované bydlení není jediným tématem koncepce bytové politiky. Určitě ne. Koncepce se zabývá i rozvojem služebních bytů nebo hospodařením s bytovým fondem. K obecnímu majetku se chováme jako řádný hospodář - nastavili jsme systém výběrových řízení na rekonstrukce a stanovili standardy

Sprejer-puritán rádil na zdech pod Letenskými sady. Vadila mu nahá těla handicapovaných mužů.

Chlapecký sbor Pueri Gaudentes z Prahy 7 reprezentoval začátkem léta Českou republiku na největším mezinárodním festivalu sborů, který se konal v estonském Tallinnu. Na přehlídce se potkalo 22 tisíc zpěváků a za dva dny tam zavítalo na 300 tisíc návštěvníků.

Začátkem července zemřel zakladatel dětské onkologie a čestný občan Prahy 7 profesor Josef Koutecký. Vzpomínáme!

Lidé vymýšlejí nejrůznější způsoby, jak imigrovat na Sedmičku. Velmi výjimečně to v srpnu pojala Francouzka Tatiana-Mosio Bongonga, která do Letenských sadů z Prahy 1 dorazila vzduchem, navíc za doprovodu živé hudby. Provazochodkyně tak zahájila 16. ročník festivalu nového cirkusu Letní Letná.

Už žádné dělobuchy na Nový rok, rok 2020 se oslaví videomappingem.

Lanová stezka, fitness hřiště, nové bistro a piknikový prostor s veřejnými elektrickými grily - to jsou letní novinky areálu Výstaviště. Kloknerův ústav začal prověřovat technický stav podstavce bývalého Stalnova pomníku a jeho okolí.

Průmyslový palác se bude opravovat! Město získalo po deseti letech stavební povolení.

Radnice dopřála dětem na hřištích U Vody, ve vnitrobloku ve Schnirchově ulici a na dopravním hřišti v ulici Na Výšinách chládek, a to díky novému zastínění.

Společnost Raiffeisenbank a BENU Lékárna zareagovaly na podněty občanů a po domluvě s radnicí snížily světelný i vizuální smog na svých pobočkách v ulici Milady Horákové. Děkujeme.

V kreativním centru Vzletná vznikly v létě dvě dětské redakce a jejich vlastní verze Hobuletu.

Kvůli vandalismu dohlíží na dětské hřiště Sedmikráska od srpna správce.

Okrádají se už i stromy! V létě zmizelo ze Sedmičky šest speciálních vaku, které stromům zajišťují zálivku.

Praha 7 vyhlásila zakázku na 1. etapu opravy lékařského domu v ulici Dukelských hrdinů 1.

Tým SaBaT Praha z Troji bude příští rok hrát nejen softballovou extraligu žen, ale i nejvyšší baseballovou soutěž mužů. Rozhodla o tom červencová baráž. „Je to obrovský úspěch. První rok mezi elitou bude jistě velice náročný. My se na něj ale připravíme, jak nejlépe budeme umět,“ komentoval výsledek hlavní trenér baseballistů SaBaTu Praha Štěpán Hasal.

Už víme, kdo bude točit pivo a limo ve Šlechtovce. Soutěž na provozovatele vyhrál Vinohradský pivovar.

Abychom stihli Hobulet vytisknout, musí mít uzávěrku už v polovině měsíce. Proto na této stránce mohou chybět některé zprávy, které by si zveřejnění také zasloužily.

Ve Volnočasovém centru Holešovice v ulici Železníčářů 6 našly své zázemí Barokní ansámbly Collegium 1704 a Slackline Strojírna Praha.

Na mladý „gang“, který rádil u Stalina a okrádal skateboardisty, si posvítila policie.

Kvůli rekonstrukci byla koncem července uzavřena jediná samoobsluha na Letné. Část Sedmičky tak začala trénink na jeden z možných scénářů klimatické krize - nedostatek potravin.

**V létě se toho na Letné děje opravdu hodně, včetně cirkusového festivalu.
A jako obvykle sem dorazila spousta lidí.
Dokážeš uhádnout, kdo z nich co říká?**

Hobulet září 2019

Info

31

Poradny pro seniory a pečující

Radnice poskytuje pravidelné poradenské služby pro seniory, osoby se zdravotním postižením či osoby, které o ně pečují. Jestliže se doma staráte o svého blízkého a potřebujete poradit či pomoci, využijte naši specializované poradny v Informačním centru Milady Horákové 2 nebo si domluvte individuální konzultace v domácím prostředí.

Senior poradna

úterý a čtvrtek 9–12 hodin

Poradna pro pečující

středa 9–12 hodin

Poradna ergoterapie a hodnocení domácího prostředí ergoterapeutem – kompenzační pomůcky a úpravy bytu

čtvrtok 14–16 hodin

Vítání občánků

Slavnostní přivítání vašich dětí se uskuteční 17. a 24. října od 14, 14.30 a 15 hodin. Zářijové termíny jsou již kapacitně naplněné. Pokud máte o účast zájem, kontaktujte prosím

Kristýnu Philippovou, tel.: 220 144 014, email: philippovak@praha7.cz.

Tančírna v Domovině

Rádi tančíte? Nezapomeňte na pravidelné tančírny v kulturním zařízení Domovina v ulici Na Maninách 32, a to 3. října od 14 do 17 hodin. K tanci i poslechu vám tradičně zahráje Color club Josefa Šráma. Vstupné je 30 korun.

Hledají se posily do letenské knihovny

Na pobočku Letná, která je zaměřená především na děti a rodiče, hledáme nového knihovníka či knihovnic. Nabízíme poloviční úvazek ideálně pro někoho, kdo má rád rušné prostředí, práci s lidmi i přípravu různých aktivit. Více informací najdete na webu mlp.cz/volnamista.

Voda pro lidi s omezením

Praha 7 se připojila k projektu Balená voda, který v roce 2015 zahájila společnost Pražské vodovody a kanalizace. Jedná se o donášku pitné vody v náhradním balení přímo do bytu handicapovaným lidem. Služba je určena pro případ havárie na vodovodní síti s předpokladem přerušení dodávky pitné vody v trvání delšího než 5 hodin. Mohou ji využít držitelé platného průkazu TP, ZTP a nebo ZTP/P a je zdarma. Ke službě se přihlásíte vyplněním formuláře, který najdete na internetu či v informačních centrech Prahy 7. V době omezení dodávky pitné vody pak obdržíte SMS zprávu a potvrďte svůj zájem o dodávku vody. Tu zajišťují zaměstnanci PVK, a.s., a smluvní partneři, kteří se vždy prokázou průkazem. Bližší informace získáte na www.pvk.cz či na tel.: 601 274 274 a 840 111 112.

Zlatá práce pro 50 +

Je vám 50 a více let a přišli jste o práci? Nevíte si rady, jak dál postupovat? Setkali jste se s diskriminací na základě věku? Nadace Krásá pomoci, která již více než 11 let pomáhá seniorům žít doma a důstojně, přidala ke své činnosti také projekt Zlatá práce. Cílem je bezplatné poradenství pro lidi 50+ v oblasti trhu práce. Ke každému klientovi zde přistupují individuálně, pomáhají při sepsání životopisu a přípravě na pohovor. K dispozici jsou také výuková videa. Horní

věková hranice není stanovena a do projektu se mohou přihlásit i zájemci o přívýdělek formou brigády. Kontakt: zlataprace@krasapomoci.cz, 778 087 732. www.zlataprace.eu

Poradna pro boj se závislostí

Národní linka pro odvádění rozšířuje poskytované služby. Specializovaná poradna, provozovaná Českou koalicí proti tabáku, již delší dobu nabízí bezplatnou pomoc klientům bojujícím se závislostí na kouření, alkoholu a patologickém hraní. Nově se zaměří také na pomoc uživatelům drog – marihuany, extáz, nových syntetických drog, kokainu, pervertinu, opioidů a dalších. Po vytočení čísla 800 350 000 bude klient přesměrován na specialistu podle svého problému. Linka je v provozu každý všední den od 10 do 18 hodin, je určena všem občanům starším 15 let a je zdarma. www.chciodyvat.cz

Pro majitele psích mazlíčků

Znáte správnou sazbu poplatku za vašeho pejska? Víte, kdy je poplatek splatný? Potřebné informace vám rádi sdělí na tel.: 220 144 196 nebo na emailu: vilimovskaj@praha7.cz.

Babička ze sousedství

Jste aktivní senior, hledáte smysluplné využití volného času nebo vidíte svá vnučata jen zřídka a rádi byste byli užiteční? Připomínáme, že o sobě můžete dát vědět na nástěnném projektu Babička ze sousedství. Nástěnky naleznete ve všech Informačních centrech Prahy 7 a ve 2. patře radnice u kanceláře č. 276. Konkrétní podmínky spolupráce rodin a seniorů jsou zcela na domluvě zúčastněných stran a projekt je samozřejmě otevřený i všem dědečkům.

Přání jubilantům

Je mezi vašimi přáteli či členy rodiny někdo v očekávání vzácného životního jubilea nebo čeká přímo vás? Oslavence či oslavenkyni se 70, 75, 80, 85, 90 či více svíčkami na narozeninovém dortu milerádi navštívíme a poblahopřejeme osobně. V případě zájmu kontaktujte prosím K. Philippovou, tel.: 220 144 014, email: philippovak@praha7.cz.

Jubilejní sňatky

Dlouhý společný život v manželství se dnes stává opravdovou vzácností. Čeká vás v tomto roce 50., 55., 60. i všeobecně výročí svatby? Rádi bychom vám při této příležitosti usporádali slavnostní obřad v obřadní síni nebo u vás doma – dle vašeho přání. Obřady se konají zpravidla v pátek v obřadní síni Prahy 7, Nad Královskou oborou 17, vchod z Čechovy ulice, nebo je možné dohodnout i individuální termín. Obřady jsou pro občánek bezplatnou službou. Svatební jubilea nám mohou oznamit i rodinní příslušníci nebo přátelé manželské dvojice. Informaci nám prosím sdělte na tel.: 220 144 014, email: philippovak@praha7.cz nebo nás navštívte osobně na ÚMC Praha 7 (nábr. Kpt. Jaroše 1000), kancelář č. 276.

Hobulet – periodický tisk územního samosprávného celku

Vydává Úřad městské části Praha 7, nábr. Kpt. Jaroše 1000, IČ: 00063754
Evidenční číslo MK ČR: E 12070, vychází 11×ročně
Šéfredaktorka Ing. Klára Janicki, hobulet@praha7.cz, 220 144 142.
Inzerce Petra López, lopez@praha7.cz, 220 144 185.
Redakce Natalie Kolláriková, kollarikovan@praha7.cz, 220 144 253. Uzávěrka vždy 1. dne v měsíci, nevyžádané rukopisy se nevracejí, za věcnou správnost odpovídají autori a inzerenti. Zasláním přispěvku nevzniká nárok na jeho otištění.
Redakční rada Mgr. Tomáš Bartovský, PhDr. Richard Biegel, Ph.D., Mgr. Hana Holubková, Ing. Klára Janicki, Jana Jebavá, Iveta Lysoňková, Jan Svoboda, Bc. Sylva Svobodová, Ing. Jiří Štěpán, Martin Tománek, Bc. Lukáš Tůma
Grafická úprava a sazba Petr Bosák, Robert Jansa, Adam Macháček (20YY Designers)
Ilustrace na obálce Tomáš Vaněk
Tisk Mafra, a. s. **Distribuce** Česká pošta, s. p. **Náklad** 30 000 výtisků
Hobulet 9/2019, vydán 26. 8. 2019 v Praze 7.

Stránka pro cizince je realizována v rámci projektu MČ Praha 7 Podpora integrace cizinců na území MČ Praha 7 v roce 2019, který finančně podporuje Ministerstvo vnitra ČR.

Hobulet

9/2019

Moderní stomatologická ordinace
nabízí možnost ošetření dentální hygienistkou
včetně odstranění pigmentací a fluoridace.
Ošetřujeme děti i dospělé.

Pragdent s.r.o. / Janovského 993/48, Praha 7
777 710 942 / www.pragdent.cz / Těšíme se na Vás!

Zveme vás na zajímavou akci do Vodárenské věže na Letné

Dynamická
mini vystoupení
nadšených
odborníků na téma
KOMUNIKACE
v kontextu
**SPOLEČENSKÉ
ODPOVĚDNOSTI**

23. 9. 2019 v 17:00

Vstupné 150 Kč je ve prospěch veřejné sbírky Quip, z.ú.
na podporu lidí bojujících za svou svéprávnost.

SE STAROSTOU A SENÁTOREM U STOLU

26. 9. 2019, 18:00
Holešovická Sedma
(Dukelských hrdinů 696/43)

Srdečně vás zveme na setkání se starostou Janem Čižinským a místostarostou Kamilem Vavřincem Marešem. Speciálním hostem bude senátor za Prahu 7 Václav Hampl.

PRAHA
7

PRAHA7.CZ

inzerce

jamming
malování
bez
bariéry

experimentální výtvarné workshopy na Letné
nejblížší termíny: 21. 9. a 5. 10.
více na www.jamming.cz

pořádá: Barvolam, z. s. / podporuje: MINISTERSTVO KULTURY ART DISTRICT 7

CENTRUM BOJOVÝCH UMĚNÍ VLAVÍN

Komplexní příprava pro úpolové sporty

Nábor dětí a mládeže, cílem je celkové zvýšení fyzické kondice, flexibility, v tréninku je zahrnut nácvik úderů, kopů a jejich praktické využití v seboobraně. Po zvládnutí základů a zvýšení kondice je možno (není podmínkou) přejít k dalším aktivitám.

- Další aktivity:
 Karate Kyokushinkai - plnokontaktní styl karate
 MMA - smíšená bojová umění (mixed martial arts)
 Thajský box - nábor celoročně
 Posilovna - k dispozici pro členy klubu

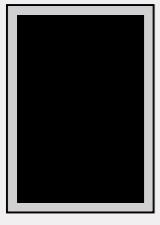
Tréninky jsou pořádány na adrese
U Pruhonu 46, Praha 7 – Holešovice, bližší informace na
www.kyokushin.cz, nebo přímo u trenéra p. Michala Starého na tel. č. 602 503 777.

Hobulet

Ceník inzerce
ceny jsou uvedeny bez DPH

Platný od 1. 6. 2019 a platí do vydání nového ceníku.
Aktuální verze ceníku je uveřejněna na www.praha7.cz

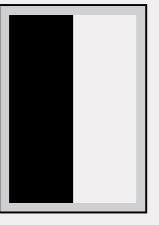
1/1

31 000 Kč

204 x 286 mm

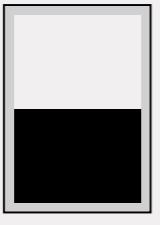
1/2

14 000 Kč

(výška)
100 x 286 mm

1/2

14 000 Kč

(šířka)
204 x 141 mm

5+1 zdarma

Objedněte pět inzerátů a šestý vám otiskneme zdarma. Je možné objednat pět opakování v pěti vydání, stejně jako pět různých inzerátů v jednom vydání. Sleva však platí pouze při úhradě celé objednávky.

Agenturní slevy

Pro agentury nabízíme 45% slevu z uvedených cen bez DPH. Podmínkou pro získání slevy je prokázání se příslušným živnostenským oprávněním a minimální odběr inzerce v hodnotě převyšující 30 999,- v ceníkových cenách v jednom vydání.

Inzerce na poslední chvíli

Inzerce na poslední chvíli je určena Neziskovým organizacím (Spolky a pobočné spolky; Nadace a nadaci fondy; Účelová zařízení církvi, zřizované církevními a náboženskými společnostmi podle zákona č. 3/2002 Sb.; Obecně prospěšné společnosti podle zákona č. 248/1995 Sb.; Ústavy; Školské právnické osoby, registrované Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy) a příspěvkovým organizacím zřizovaným Městskou částí Praha 7. Těmto organizacím je možné poskytovat 50% slevu na inzertní plochy, které zůstaly nevyužity po uzávěrce plně hrazené inzerce. Objednávky označené „Inzerce na poslední chvíli“ budou potvrzeny až po 5. dni v měsíci.

Čtvrtá strana obálky

Cena inzerce na čtvrté straně obálky je navýšena o 25 % oproti standardnímu ceníku.

Platební podmínky

Inzerce je rezervována teprve po zaplacení. Platba probíhá bezhotovostně. Inzerci je nutné uhradit předem, tak aby do 5. dne v měsíci byla připsána na účet MČ Praha 7. „Inzerce na poslední chvíli“ musí být po potvrzení uhradena do 10. dne v měsíci.

Inzerci pro vás zajišťuje / doručování podklad

Petra López, oddělení komunikace MČ Praha 7,
LopezP@praha7.cz, tel.: 220 144 185, mobilní tel.: 773 006 787.

inzerce

jamming
malování
bez
bariéry

experimentální výtvarné workshopy na Letné
nejblížší termíny: 21. 9. a 5. 10.
více na www.jamming.cz

pořádá: Barvolam, z. s. / podporuje: MINISTERSTVO KULTURY ART DISTRICT 7

POHŘEBNÍ ÚSTAV HL. M. PRAHY

Přispěvková organizace hl. m. Prahy

Poskytujeme kompletní služby v pohřebnictví na těchto adresách:

P - 8, Pobřežní 72, tel. č.: 222 861 120

P - 6, Národní Obrany 39, tel. č.: 233 340 227

P - 1, Staroměstské nám. 17, tel. č.: 224 826 455

www.pohrustav.cz

HLEDÁME
POHÁDKOVÉ ČTECÍ BABÍČKY A DĚDEČKY!
Mezi námi, o.p.s. hledá seniory dobrovolníky pro pravidelné čtení dětem na 20 - 30 minut týdně v blízkých mateřských školách. Kontaktujte nás a stáňte se pohádkovou čtecí babičkou či dědečkem.

TĚŠÍME SE NA VÁS!

OBOHAŤTE SVŮJ ŽIVOT SMYSLUPLOU
AKTIVITOU A KONTAKTEM S DĚTMI.
Info: anna.stradova@mezi-nami.cz
736 234 078 / www.mezi-nami.cz

**KURZY TAIJI CHEN
NA PRAZE 7**

Proč cvičit taiji?
Léčí civilizační stresy, uvolňuje tělo a mysl, navrací člověku jeho původní harmonii. V důsledku zlepšuje fyzickou kondici. Časem se zlepší schopnost koncentrace a sebedůvěra. Díky své pohybové všeobecnosti styl Chen udržuje člověka zdravého a spokojeného.

**Více informací na: www.perrunga.cz
nebo facebooku: Zhai Hua Wushu Institute**

OBNOV SI FASÁDU DOMU

k fasádní barvě při odběru nad 2 litry
válcový komplet za 1kč

od 1.9. do 30.9.2019 nebo do vyčerpání zásob

**SDÍLEJTE DOBRO S LIDMI
VE VAŠEM OKOLÍ**

Staňte se dobrovolníkem. Holešovický Přístav 7 rozšiřuje okruh nadšenců 55+, kteří mají chuť zapojit se do aktivit, které mění Prahu 7 v lepší místo

Vyberte si z velkého množství aktivit:
čtěte dětem na základních školách, pomozte jim s úkoly, dělejte společnost seniorům...

Možnosti zapojení všem zájemcům blíže představí koordinátorka dobrovolníků Marie Dvořáková na telefonu 773 332 301 nebo e-mailu marie.dvorakova@pristav7.cz

Národní fond AGORA 7
společným projektem organizace Ejpida a NF Agora 7

**FUTURE
PORT**
PRAGUE

Vstupenky
PRÁVĚ v prodeji.

Přijd'te se opět DOTKNOUT BUDOUCNOSTI

10. A 11. ZÁŘÍ 2019, VÝSTAVIŠTĚ PRAHA

Na začátku září se Praha znovu stane epicentrem žhavých technologických novinek budoucnosti na unikátní mezinárodní futuristické akci **FUTURE PORT PRAGUE**.

Stovky inovativních firem a desítky řečníků z celého světa se potkají na 2 dny v Praze, aby zkoumali, jak technologie změní podnikání, život a společnost.

Více informací na www.futureportprague.com

PLATINOVÝ
PARTNER

ZLATÍ
PARTNEŘI

Deloitte.

Google

ŠKODA
AUTO DigiLab

STŘÍBRNÝ
PARTNER

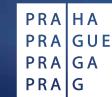
BRONZOVÍ
PARTNEŘI

business — link

SKANSKA

CZECHINVEST

MĚSTSKÝ
PARTNER

ZAKLÁDAJÍCÍ
PARTNER

